

ΥΠΑΙΘΡΙΑ ΠΡΟΒΟΛΗ

W.R.: The Mysteries of the Organism,
του Dusan Makavejev

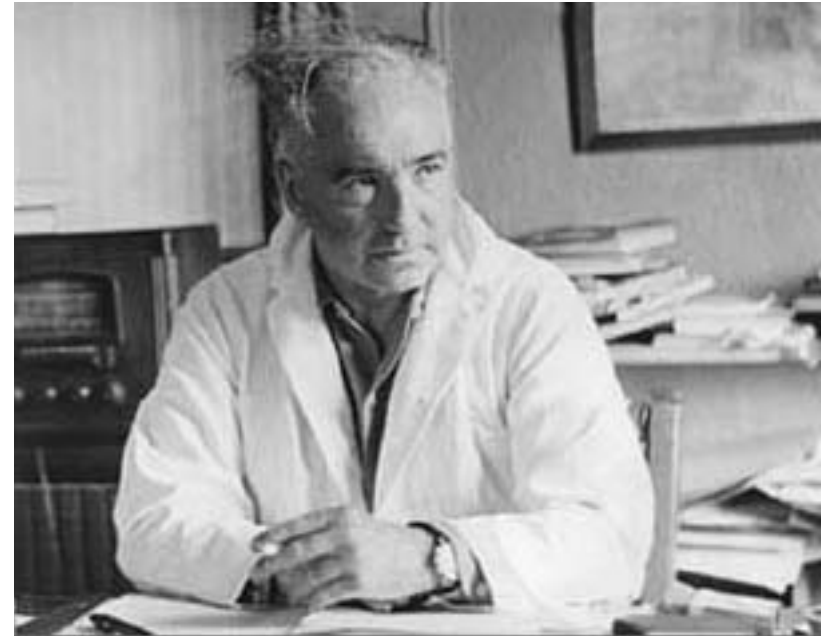

μια αγγλόφωνη
σουρεαλιστική
περιήγηση στη
σεξουαλική
μιζέρια των
ανθρώπων, το
παράλογο της
πολιτικής και
τις ανακαλύψεις
του Wilhelm
Reich

Την Παρασκευή 26 Μάη στις 9
το βράδυ στην αυλή της Κατάληψης
στο Μπίνειο πίσω από τον ΟΤΕ

Για τον Wilhelm Reich
και την Οργονομία

μια μικρή εισαγωγή

Ο έρωτας, η εργασία και η γνώση είναι οι αστείρευτες πηγές της ζωής μας. Αυτές πρέπει και να την κυβερνούν.

Wilhelm Reich

τους παραγγέλλει ο καπιταλισμός για τις ανάγκες του.

Κλείνοντας αυτή τη σύντομη παρουσίαση πρέπει να αναφέρω πως οι παραπάνω προβληματισμοί -τοποθετήσεις περιέχονται στο αυτοεκτιμώμενο από την ίδια τη συγγραφέα Casilda Rodriganez βιβλίο με τίτλο: «Επίθεση στον Αδη - Η εξέγερση του Οιδίπου». Το καλογραμμένο και εμπειριστωμένο με πλούσιες βιβλιογραφικές αναφορές βιβλίο, αναφέρεται στους παραπάνω και μια σειρά σχετικούς με αυτούς προβληματισμούς και αγγίζει με ριζοσπαστικό και αποκαλυπτικό τρόπο ένα παραγνωρισμένο ζήτημα για την πολιτική θεωρία που έρχεται να καλύψει το σχετικό κενό με μια συνολικά ανατρεπτική προοπτική. Για όσες/ όσους γνωρίζουν ισπανικά ολόκληρο το βιβλίο υπάρχει στην ιστοσελίδα: <http://www.casildarodriganez.org/> μέχρι αισίως να μεταφραστεί στα ελληνικά.... Αν και οι εγγενείς περιορισμοί αυτού του κειμένου σίγουρα δεν επέτρεψαν την ολοκληρωμένη παρουσίαση του βιβλίου και του θέματος που διαπραγματεύεται, ελπίζω να δίνεται μια χρήσιμη γενική ιδέα.

«Το πιο ανατρεπτικό που μπορεί να γίνει σε αυτόν εδώ τον κόσμο είναι να αυτοεξουσιοδοτηθούμε να νιώσουμε και να παράγουμε επιθυμίες και να είμαστε συνεπείς με όλα τα συναισθήματα. Τόσο απλό και τόσο ανατρεπτικό».

«Δεν μπορούμε να φανταστούμε πόσο μίζερη είναι η σύγχρονη ανθρώπινη μας υπόσταση και όλα όσα χάνουμε. Αυτό που θα μπορούσε να είναι, όχι μόνο ο έρωτας, το πάθος και ο πόθος, αλλά επίσης η φιλία, η αδελφικότητα και η αλληλεγγύη... αν αφήναν τη ζωή να είναι η αναπτυσσόμενη επέκταση ικανοποιημένων πόθων αντί για μιά σπείρα έλλειψης, φόβου και υπακοής».

που κατά κάποιο τρόπο βρίσκεται στη βάση του συστήματος εκμετάλλευσης ως κεντρικός πυλώνας του.

«Όλα είναι ιδιοκτησία (σαν να λέμε ένας γάμος). Όλος ο πλανήτης γη είναι ιδιοκτησία. Το ίδιο συμβαίνει με τον πόθο και τον έρωτα».

Για την διερεύνηση της πολιτικής διάστασης του πόθου -της επιθυμίας και της καταστολής του είναι ενδιαφέρουσα η οπτική των Deleuze & Guattari, ενώ η πολιτική διάσταση της ελεύθερης σεξουαλικότητας, της ηδονής και της καταστολής τους έχει αναλυθεί διεξοδικά από τον Βίλχελμ Ράιχ που, ακριβώς γι' αυτό το κομμάτι των μελετών του, κυνηγήθηκε ανελέητα από το κατεστημένο της εποχής του.

Γνωρίζουμε ακόμη πως μέρος της επιτυχίας του καπιταλισμού οφείλεται στην εύστοχη και εξεζητημένη οργάνωση της έλλειψης μέσα στην αφθονία και απαραίτητο στρατηγικό όπλο είναι ένα μείγμα φόβου, ανασφάλειας, ενοχής και αισθήματος έλλειψης που οδηγεί τα ανθρώπινα όντα στην υπακοή και υποταγή σε συνθήκες ενάντια των θέλω και του είναι τους. Ήδη διερευνήθηκε εν συντομία η σημασία της γέννησης και της πρώιμης ανατροφής των ανθρώπων στα πλαίσια της πατριαρχικής οικογένειας στην διαμόρφωση και σταθεροποίηση του «μίγματος».

Ακόμη μπορούμε να αναφέρουμε μερικά επιμέρους στοιχεία για την πρώιμη ανατροφή, όπως η μεγάλη σημασία της αγκαλιάς για τη μετέπειτα σταθερότητα και ανεξαρτησία του μωρού η οποία ειδικά τα πρώτα δύο χρόνια της ζωής, του είναι απόλυτα απαραίτητη. Είναι χαρακτηριστική η παρατήρηση πως στους ιθαγενείς της Τσιάπας των οποίων τα μωρά περνούν τουλάχιστον τα 2 πρώτα χρόνια της ζωής κρεμασμένα σ' ένα πανί σε άμεση επαφή με το σώμα της μάνας ή της μικρής αδελφής, τα πιτσιρίκια δεν κλαίνε καθόλου κι όταν πια κατεβαίνουν από την αγκαλιά έχουν ένα ανεπτυγμένο επίπεδο ανεξαρτησίας και αισθήματος αυτοασφάλειας αδιανόητο για εμάς τους δυτικούς. Με τη δικαιολογία να «*μη τα καλομάθουμε*» τα δυτικά μωρά στερούνται συχνά της αγκαλιάς και του θηλασμού όποτε και για όσο τον επιζητούν και επιθυμούν και τέλος στερούνται τον μοιρασμένο ύπνο και τη σωματική επαφή με τα θερμά σώματα των γονιών φυλακισμένα στα ειδικά τους πάρκα, καροτσάκια και κρεβατάκια αν και περιπυργισμένα από του κόσμου τα ειδικά μπλι-μπλίκια. Η σημασία των παραπάνω για την εξέλιξη του πρωταρχικού αισθήματος εγκατάλειψης και του φόβου της έλλειψης είναι παραπάνω από προφανής και το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας είναι παιδιά και ενήλικες ανασφαλείς και εξαρτημένοι, όπως ακριβώς

Η συνοπτική αυτή παρουσίαση της εργασίας του Wilhelm Reich, αποτελεί μια πρόχειρη εισαγωγή στην διερεύνηση, από οργανομικής πλευράς, ζητημάτων και τομέων έρευνας τα οποία παρουσιάζουν ενδιαφέρον τόσο από πολιτικοκοινωνική όσο και από επιστημονική πλευρά. Βασικό κίνητρο για αυτήν, αποτελεί η πιθανότητα χρησιμοποίησης των εργαλείων αυτών για την κατανόηση της μιζέριας τόσο του κόσμου στον οποίο ζούμε όσο και των δικών μας, ανταγωνιστικών μορφωμάτων, σε μια κατεύθυνση προς το ξεπέραςμα αυτής της μιζέριας και της επαναστατικής αναδημιουργίας ενός νέου κόσμου ελεύθερων ανθρώπων.

Η **βιογραφία** του Wilhelm Reich βασίζεται στη “The Bibliography of Orgonomy” που γράφηκε το 1953 στο Orgonon, υπό την επίβλεψη του. Ακολουθεί ένα σύντομο **χρονολόγιο** των επιστημονικών ανακαλύψεων του Reich και μια σύντομη **βιβλιογραφία** βιβλίων του στην ελληνική γλώσσα.

Στη συνέχεια, παρατείνεται ένα απόσπασμα από το ανέκδοτο στα ελληνικά βιβλίο με τίτλο “Γεννησιότητα, πάνω στη θεωρία και τη θεραπεία των νευρώσεων”. Το απόσπασμα που μεταφράζεται εδώ αναφέρεται στη συσχέτιση **σεξουαλικής ικανοποίησης και ικανότητας για εργασία**. Αν και αποτελεί ένα από τα πρώιμα κείμενα του Reich, ήδη παρατηρείται μια απόσταση από την ψυχανάλυση (στα πλαίσια της οποίας βρίσκεται αυτή η εργασία) και τίθεται υπό συζήτηση η υπάρχουσα κοινωνική κατάσταση. Πέρα από το πιθανό επιστημονικό ενδιαφέρον για το κείμενο, πρόκειται για ένα θέμα το οποίο μπορεί πολύ άνετα να συσχετιστεί με καταστάσεις οι οποίες υπάρχουν στο ανταγωνιστικό πολιτικό κίνημα.

Ακολουθεί, τέλος, ένα κείμενο του Στάθην, το οποίο παρουσιάζει τις απόψεις της **Casilda Rodriguez** αναφορικά με το θέμα της **γέννας** και της εξουσίας. Το κείμενο αν και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει μια ξεκάθαρα οργανομική ματιά για το θέμα με το οποίο ασχολείται, βρίσκεται πολύ κοντά σε αυτή την αντίληψη και αποτελεί μια πολύ καλή εισαγωγή για μελλοντική ενασχόληση με αυτό.

Η παρουσίαση αυτή δεν θα είχε γίνει εφικτή χωρίς τη βοήθεια του Στάθην, του Ερρίκου και της Φιλίππας. Ένα μεγάλο ευχαριστώ και στους τρεις.

Η ευθύνη, βέβαια, για ότι γράφεται, αφορά αποκλειστικά την

Ελευθεριακή Κollectίβα Αντιεξουσιαστικής Επιθυμίας

Βραχόκρηπος

T.Θ. 85, 81100, Μυτιλήνη

vrahokipos@riseup.net

<http://www.vrahokipos.net>

“Ξέρω πολύ καλά ότι το ανθρώπινο είδος γνώριζε την ύπαρξη μιας παγκόσμιας ενέργειας σχετιζόμενης με τη ζωή εδώ και πολλά χρόνια. Ωστόσο, το κύριο έργο της φυσικής επιστήμης συνίσταται στο να κάνει αυτή την ενέργεια χρησιμοποιήσιμη. Αυτή είναι η μοναδική διαφορά ανάμεσα στη δική μου δουλειά και όλη τη προηγούμενη γνώση.”

Wilhelm Reich, Archives of the Orgone Institute

Το 1930, ο Wilhelm Reich M.D. - ένας Αυστριακός ψυχίατρος, ψυχαναλυτής και επιστήμονας – ανακάλυψε μια ισχυρή, νέα βιολογική ενέργεια και τις επόμενες δύο δεκαετίες αφιέρωσε τη ζωή του στη διερεύνηση των νόμων και των ιδιοτήτων της. Ο Reich απέδειξε την ύπαρξη αυτής της ενέργειας στο ανθρώπινο σώμα, επαλήθευσε την παρουσία της στην ατμόσφαιρα, ανέπτυξε όργανα για να την παρατηρεί και να τη συλλέγει και την εκμεταλλεύτηκε για διάφορους σκοπούς από τη θεραπεία του καρκίνου, μέχρι τη κινητική ενέργεια και τα πειράματα με τον καιρό.

Ο Reich ονόμασε την ανακάλυψή του “οργόνη”. Αλλά, δυστυχώς, ήταν μια ανακάλυψη για την οποία ο κόσμος δεν ήταν έτοιμος.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ (1897 – 1918)

“Γεννήθηκα σ’ ένα μικρό χωριό, πρωτότοκος γιός ευκατάστατων γονιών”.

Wilhelm Reich, Passion of Youth

Σε ηλικία 3 ετών, το 1900

Ο Wilhelm Reich γεννήθηκε στις 24 Μάρτη του 1897 στη Galicia, το ανατολικότερο τμήμα της Αυστρο-Ουγγρικής Αυτοκρατορίας, σημερινή Ουκρανία. Μεγάλωσε στη Βυκονίνα σε μια μεγάλη φάρμα που διεύθυνε ο πατέρας του. Η πρώτη του γλώσσα ήταν τα Γερμανικά και μέχρι το 1938 ήταν Αυστριακός πολίτης.

Συμφώνα με τη “The Bibliography of Orgonomy” - που γράφηκε στο Orgonon το 1953 υπό την επίβλεψή του – το “ενδιαφέρον του για τη βιολογία και τις φυσικές επιστήμες διεγέρθηκε νωρίς από τη ζωή του στη φάρμα, κοντά στη γεωργία, τη

σεξουαλικότητα. Η καταστολή από τα πρώτα παιδικά χρόνια της σεξουαλικότητας της νέας ύπαρξης, οδηγεί σταδιακά σε ενήλικες υπάρξεις στερημένες απ’ το χάδι και τη σωματική επαφή, στα οποία υπάρχει πρόσβαση μόνο στα πλαίσια του σεξουαλικού ζευγαρώματος το οποίο ντύνεται με τα χαρακτηριστικά της ιδιοκτησίας.

«Μπορώ να πω μόνο ότι από την σεξουαλικότητα μας σκλαβωνόμαστε ευκολότερα τόσο άντρες όσο και γυναίκες. Μπορεί εκεί ακριβώς να είναι πιο δύσκολο να κρατήσουμε την ελευθερία μας. Η πολιτική της σάρκας είναι η ρίζα της εξουσίας»

«Ποιος καλύτερος τρόπος να σκοτώσεις τους πόθους και το πάθος απ’ το να κάνεις να πιστέψουν οι άνθρωποι πως τέτοια πράγματα θα μπορούσαν να αποτελούν ιδιωτική περιουσία και να φυλάσσονται στο σπύι δια βίου με το άλμπουμ των φωτογραφιών απ’ τον γάμο κλπ».

Η ανάγκη του γαμήλιου ζευγαρώματος προκύπτει εκβιαστική για να υπάρχει μια σιγουριά για να μη βρεθούμε εγκαταλελειμμένες, για να μη ξεσκεπαστεί το πρωταρχικό τραύμα «γιατί κάθε εγκατάλειψη που βιώνεται στη ζωή συνδέεται με τη πρωταρχική εγκατάλειψη που κείται αποκοιμισμένη στο υποσυνείδητο».

Ο γάμος και η οικογένεια δεν είναι παρά η μεταφορά της αρχής της ιδιοκτησίας επί των ανθρώπων και αυτό αντικατοπτρίζεται στη γλώσσα που χρησιμοποιούμε (η γυναίκα Μου, το παιδί Μου, ο άντρας Μου). Αν και όχι πάντα ρητά, η αποδοχή του γάμου και των χαρακτηριστικών του για «αποκλειστική κατοχή και χρήση» του εν λόγω προσώπου, εσαεί δέσμευση κλπ, θεωρείται η ασφαλιστική δικλείδα για να έχουμε σίγουρη πρόσβαση στο χάδι, το σεξ και τη συντροφιά και να μην απομεινουμε μόνοι. Περισσότερο από κάθε κοινωνικό μόρφωμα, η πυρηνική οικογένεια ως αποτέλεσμα του γάμου, είναι ο εγγυητής της αναπαραγωγής του άρρητου-αυσυνείδητου συστήματος υπακοής

εκπληρώνονται.

Σαφώς και κάτι τέτοιο δεν οφείλεται αποκλειστικά στις συνθήκες της γέννησής μας και της μετέπειτα σχέσης με την μητέρα, μα εκεί βρίσκεται ένα κλειδί για μια πόρτα που δυσκολευόμαστε ή αδυνατούμε να συλλάβουμε νοητικά και πολύ περισσότερο ν' αγγίξουμε και ν' ανοίξουμε. Το καθεστώς της ασυνείδητης υπακοής στην οποία σε μεγάλο βαθμό βιώνουμε τις ζωές μας, είναι ένα καθεστώς φόβου και ο φόβος είναι φόβος εγκατάλειψης με την ψυχολογική του βάση θεμελιωμένη πάνω στην πρωταρχική εγκατάλειψη που βιώνεται τη στιγμή της βίαιης γέννας. Το καθεστώς αυτό εδραιώνεται και ενισχύεται από τον συναισθηματικό εκβιασμό που ορίζει την άτυπη μας εκπαίδευση. Στην αυθόρμητη και ενστικτώδη προσπάθεια των μικρών υπάρξεων να επανασυνδεθούν με την μητέρα συναντούν πάμπολλους εκβιασμούς του τύπου: «μη λερωθείς παίζοντας γιατί δεν θα σου πάρω γλειφιτζούρι», πίσω από τους οποίους άρρητα αλλά σταθερά βρίσκεται το «ΜΗ, γιατί θα χάσεις την αγάπη μου» και σε αυτό ακριβώς συνίσταται ο συναισθηματικός εκβιασμός που αναφέραμε, στον οποίο εγκλωβίζεται το πιτσιρίκι.

«Χωρίς μια πατριαρχική μητέρα που να ενσωματώνει στις ανθρώπινες υπάρξεις από την πιο τρυφερή τους παιδικότητα “αυτό που δεν πρέπει να είναι”, που μπλοκάρει το ερωτικό - ζωτικό τους δυναμικό και το καναλιζάρει προς “αυτό που πρέπει να είναι”, δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει ο νόμος του Πατέρα που συμβολίζει και αναπτύσσει με έναν τρόπο πιο ακριβή “αυτό που πρέπει να είναι”».

Η ενσωμάτωση στις νεαρές υπάρξεις “αυτού που πρέπει να είναι” σε συνδυασμό με τον πανταχού παρόντα φόβο της έλλειψης -της πιθανής εγκατάλειψης οδηγεί τους ανθρώπους στην ασυνείδητη υπακοή που αναφέραμε.

Σημαντική διάσταση του “πρέπει να είναι” είναι η καταστολή με διάφορους τρόπους αυτού που μπορούμε να ονομάσουμε “βασική ή διάχυτη σεξουαλικότητα” και η οποία ξεκινάει και αυτή από τη διαταραγμένη σχέση της μητέρας με την ύπαρξη με καταλυτική την παρουσία και επίδραση του πατέρα και της φαλλοκρατικής (προσανατολισμένης στη συνουσία) αντίληψης για τη

κτηνοτροφία και την αναπαραγωγή των ζώων... Από 8 έως και 12 ετών είχε τη δική του συλλογή και το δικό του εργαστήριο αναπαραγωγής πεταλούδων, εντόμων και φυτών υπό την καθοδήγηση ενός ιδιωτικού δασκάλου. Οι φυσικές λειτουργίες της ζωής, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής λειτουργίας, του ήταν οικία από τότε που θυμάται τον εαυτό του και αυτό ίσως καθόρισε την ισχυρή του προδιάθεση σαν βιοψυχίατρος προς τα βιολογικά θεμέλια της συναισθηματικής ζωής του ανθρώπου, όπως και τις βιοφυσικές ανακαλύψεις του στα πεδία της ιατρικής, της βιολογίας και της εκπαίδευσης.”

Μέχρι τα 13 του χρόνια, ο Reich εκπαιδεύτηκε στο σπίτι από δασκάλους. Η μητέρα του, στην οποία ήταν αφοσιωμένος, αυτοκτόνησε το 1910, αφού ο πατέρας του ανακάλυψε ότι είχε μια σύντομη σχέση με έναν από τους δασκάλους του. Ο πατέρας του πέθανε 4 χρόνια αργότερα από φυματίωση, αφήνοντας τον 17χρονο Reich να διευθύνει τις εργασίες στη φάρμα χωρίς να διακόψει τις σπουδές που παρακολουθούσε στο Γερμανικό λύκειο.

Τον ίδιο χρόνο, το 1914, ξέσπασε ο 1^{ος} παγκόσμιος πόλεμος. Σύντομα τα Ρώσικα στρατεύματα σάρωσαν τη Βυκονίνα. Ο Reich μόλις και μετά βίας κατάφερε να γλιτώσει και στάλθηκε στη Ρωσία σαν αιχμάλωτος, παρατώντας το σπίτι του. Αργότερα έγραψε: “Δεν ξαναείδα ούτε τον τόπο μου ούτε τα κτήματά μου ξανά. Από ένα καλοπερασμένο παρελθόν, δεν έμεινε τίποτα.” (Passion of Youth). Κατατάχθηκε στον Αυστριακό στρατό το 1915, υπηρέτησε σαν υπολοχαγός από το 1916 μέχρι το 1918 και βρέθηκε τρεις φορές στο Ιταλικό μέτωπο, γνωρίζοντας αυτό που ονόμασε “η μηχανή του πολέμου.”

Το 1918 ο πόλεμος επιτέλους τελείωσε. Η Γερμανία και η Αυστρία πητήθηκαν, η Αυστρο-Ουγγρική Αυτοκρατορία διαμελήστηκε και η Βυκονίνα έγινε τμήμα της Ρουμανίας. Μόνος, άστεγος και πνευματικά πεινασμένος μετά από 4 χρόνια πολέμου, ο Reich μπήκε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Βιέννης.

Ο REICH, Ο FREUD ΚΑΙ Η ΔΙΜΠΙΝΤΟ (1918 – 1934)

“Η σεξουαλική ενέργεια είναι αυτή που κυβερνά τη δομή των ανθρωπίνων σκέψεων και συναισθημάτων.”

Wilhelm Reich, The Sexual Revolution

Σαν βετεράνος πολέμου, του επιτράπηκε να ολοκληρώσει τα έξι χρόνια

μαθημάτων σε 4 και πέρασε τα 18 Rigorosa σε 18 ιατρικά αντικείμενα με “άριστα” σε όλα τα προ-ιατρικά αντικείμενα. Συνέχισε τις σπουδές του και πήρε το M.D. του τον Ιούλη του 1922.

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων του χρόνων στην ιατρική σχολή, ο Reich έκανε διπλωματική εργασία στην Εσωτερική Ιατρική της Πανεπιστημιακής Κλινικής Ortner και Chvostek του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου της Βιέννης. Συνέχισε την μεταπτυχιακή του εκπαίδευση στην νευροψυχιατρική για δύο χρόνια (1922-24) στην Νευρολογική και Ψυχιατρική Πανεπιστημιακή Κλινική υπό τον Καθηγητή Wagner-Jauregg (που θα κερδίσει το Βραβείο Νόμπελ Ιατρικής το 1927). Ο Reich εργάστηκε επίσης για έναν χρόνο στην πτέρυγα ψυχικά διαταραγμένων υπό τον Paul Schilder. Επιπλέον μεταπτυχιακές σπουδές περιλάμβαναν φοίτηση στην πολυκλινική εργασία της ύπνωσης και σεξουαλικής θεραπείας στην ίδια Πανεπιστημιακή Κλινική και ειδικά μαθήματα και διαλέξεις βιολογίας στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης.

Μεγαλύτερη σημασία έχει ωστόσο, ότι ενώ βρισκόταν ακόμη στην ιατρική σχολή ο Reich έγινε μέλος της Ψυχαναλυτικής Εταιρίας της Βιέννης τον Οκτώβρη του 1920. Ως προπτυχιακός φοιτητής αναγνώρισε τη σημαντικότητα της σεξουαλικότητας, κάτι που τον οδήγησε στο έργο του Sigmund Freud, τον πατέρα της ψυχανάλυσης. Η ψυχανάλυση ήταν ένας νέος επιστημονικός κλάδος που προέκυψε από της τρομακτική οξυδέρκεια του Freud σχετικά με τις αιτίες των ψυχικών ασθενειών. Ο Reich σύντομα έγινε ένας από τους πιο δραστήριους νεαρούς μέλη του εσωτερικού κύκλου του Freud, και έχαιρε εκτίμησής ως ένας από τους πιο ελπιδοφόρους μαθητές του.

Ξεκίνησε την προσωπική του ψυχαναλυτική και ψυχιατρική πρακτική το 1922. Ήταν ο πρώτος κλινικός βοηθός στη Ψυχαναλυτική Πολυκλινική του Freud στη Βιέννη (υπό την επίβλεψη του Dr. Edward Hitschmann) από την ίδρυσή της το 1922 μέχρι το 1928, Αναπληρωτής Διευθυντής της Πολυκλινικής το 1928-1930 και Διευθυντής του Σεμιναρίου για την Ψυχαναλυτική Θεραπεία στο ίδιο ίδρυμα. Σαν μέλος του διδακτικού προσωπικού του Ψυχαναλυτικού Ινστιτούτου της Βιέννης (1924-1930), έδωσε διαλέξεις πάνω σε κλινικά αντικείμενα και βιο-ψυχιατρική θεωρία. Διεξήγαγε έρευνα πάνω στις κοινωνικές αιτίες της νεύρωσης στην Πολυκλινική από το 1924, και σε συμβουλευτικά κέντρα ψυχικής υγιεινής σε διάφορες περιοχές της Βιέννης (Sozialistische Gesellschaft fuer Sexualberatung und Sexualforschung), κέντρα που ιδρύθηκαν και ηγήθηκαν από τον ίδιο μεταξύ 1928 και 1930. Η ευρεία κλινική εργασία και έρευνα του Reich τον οδήγησε τελικά σε σύγκρουση με τον Freud.

καθώς κάθε αλλαγή σ' αυτήν αντικατοπτρίζεται στον παλμό της. Τη στιγμή της εξόδου του από τη μήτρα, το νεογέννητο έχει άμεση ανάγκη την επανασύνδεση με το κορμί της μητέρας και τον καθυσταστικό παλμό του για τη μετέπειτα αρμονική εξέλιξη της σχέσης του με το περιβάλλον του. Ανάλογη με το βαθμό βιαιότητας της γέννησης και της πιθανής μη -σύνδεσης με τη μητέρα είναι και η επίπτωση στον ψυχισμό του μωρού καθώς αυτά καθορίζουν αυτό που μπορεί να ονομασθεί: «πρωταρχικό τραύμα», «πρωταρχική απώλεια» ή «πρωταρχική έλλειψη».

Είναι βάσιμη η εικασία πως ο φόβος της έλλειψης που συνοδεύει τα ανθρώπινα όντα -συχνά καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους- έχει τη ψυχολογική του βάση σ' αυτό το πρωταρχικό τραύμα, η ασυνείδητη επιστροφή στο οποίο μετατρέπει τον φόβο σε τρόπο και αποτρέπει τους ανθρώπους από το να ζουν σύμφωνα με τους πόθους και τις επιθυμίες τους. Παραδείγματα τέτοιων φόβων απώλειας υπάρχουν πάμπολλα στις ζωές μας και αναφέρω μερικά χαρακτηριστικά: δεν μπορώ να πω στο αφεντικό μου την άποψή μου για το πρόσωπό του και τις συνθήκες δουλειάς μου γιατί θα την χάσω, δεν μπορώ να σταματήσω τις σπουδές γιατί θα χάσω τη

δυνατότητα να βρω δουλειά, δεν μπορώ να φύγω από την πόλη γιατί θα τα χάσω όλα, δεν μπορώ να αφήσω τον/ την σύζυγο μου γιατί θα μείνω μόνος, δεν μπορώ να μην παραστώ στο γάμο του ξαδέλφου γιατί θα χάσω την εύνοια της οικογένειας κλπ.

Αποτέλεσμα σε ατομικό επίπεδο: Αν ρωτήσουμε τους εαυτούς μας και τους ανθρώπους γύρω μας τι θα ήθελαν να κάνουν, σχεδόν κανείς δεν θα απαντήσει αυτό που όντως κάνει.

Αποτέλεσμα στο κοινωνικό επίπεδο: Το κοινωνικό μας τοπίο διαμορφώνεται σαν μία σπείρα ελλείψεων, φόβων και υπακοής αντί να διατρέχεται από την επιθυμία και τους πόθους που

σύνδεση μητέρας-νεάς ύπαρξης θα την απέτρεπε τόσο από το να εφαρμόζει το «εκπαιδευτικό τρυκ» του συναισθηματικού εκβιασμού όσο και από το να παραδώσει σε τρυφερή ακόμη ηλικία την νέα ύπαρξη στο προσχολικό ή σχολικό σύστημα. Η μη σύνδεση με το νεογέννητο, οδηγεί επίσης συχνά στη σκληρότητα και την τιμωρία και στην αντιμετώπιση του μωρού ως ανεπιθύμητου βάρους από την πλευρά της μη συνδεδεμένης μητέρας.

Από εξελικτικής -βιολογικής άποψης η φύση είναι λογικό να έχει αναπτύξει έναν μηχανισμό ισχυρής σύνδεσης των ανθρώπινων νεογνών με τις μητέρες τους, καθώς πρόκειται για έναν εξελιγμένο μηχανισμό προστασίας των ανθρώπινων όντων τα οποία παρά την παρατεταμένη τους κύηση εξαρτώνται απόλυτα για μια μεγάλη περίοδο από τη μητέρα για την επιβίωσή τους. Μετά την κύηση, αν και τα νεογνά έχουν ανεπτυγμένο σε μεγάλο βαθμό τον εγκέφαλό τους, το σώμα τους δεν είναι προικισμένο με αποτελεσματικά εργαλεία και μηχανισμούς άμυνας και επιβίωσης.

Το αντίκτυπο της παρέμβασης στην διαδικασία του imprinting, και της επίπτωσης της πάνω στην σχέση μητέρας νεογνού σε κοινωνικό επίπεδο γίνεται ακόμη πιο σαφές αν αναλογιστούμε πως όλες οι μορφές αγάπης-έρωτα στον κόσμο των ανθρώπων έχουν το αρχέτυπό τους, το πρότυπο πάνω στο οποίο εξελίχθηκαν στην δεδομένη αγάπη που συνδέει τη μητέρα με το νεογνό.

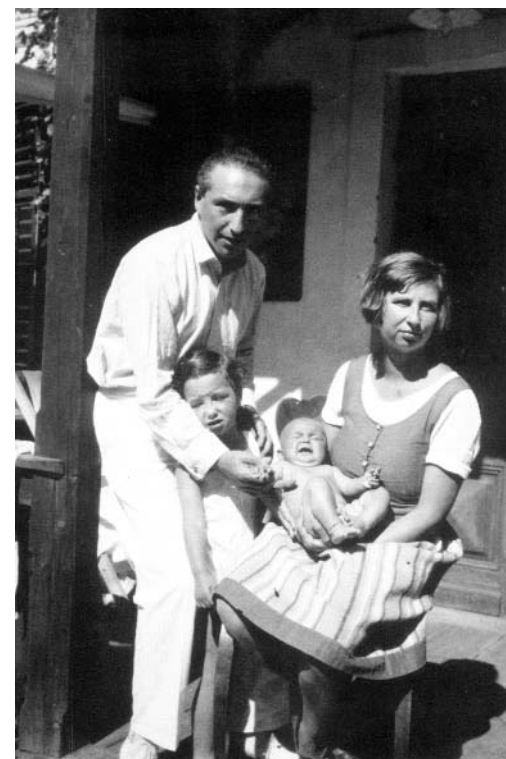
Ας περάσουμε όμως σε αυτό το τελευταίο για να δούμε ποιες είναι οι επιπτώσεις πάνω του μιας βίαιης και επώδυνης γέννας και της μη ολοκληρωμένης ή ακόμη και μη-σύνδεσης με τη μάνα. Καθώς το έμβryo αναπτύσσεται στο τέλειο περιβάλλον της μήτρας, το είναι του είναι συντονισμένο με το ρυθμό της καρδιάς της μητέρας, που είναι ο καθολικός παλμός καθ' όλη τη διάρκεια της κύησης. Αυτός είναι και ένας από τους βασικούς λόγους που μετά τη γέννησή του το βρέφος νουχάζει αυτόματα όταν βρίσκεται στην αγκαλιά της μητέρας, αφού έρχεται εξωτερικά ξανά σε επαφή με αυτόν τον παλμό.

Αυτός δε είναι και ένας από τους άμεσα αντιληπτούς μηχανισμούς που εξηγούν την ισχυρή επίδραση της ψυχολογικής κατάστασης της μητέρας στο έμβryo

Ο Freud είχε ανακαλύψει ότι οι νευρώσεις προκαλούνται από τη σύγκρουση μεταξύ των φυσικών σεξουαλικών ενστίκτων και της κοινωνικής άρνησης και ματαιώσης αυτών των ενστίκτων. Είχε υποθέσει επίσης την ύπαρξη μιας βιολογικής σεξουαλικής ενέργειας στο σώμα. Την ονόμασε “libido”, και την περιέγραψε σαν “κάτι το οποίο είναι ικανό να αυξηθεί και να μειωθεί, να μετατοπιστεί (μετατεθεί) και να εκφορτιστεί, και το οποίο εκτείνει τον εαυτό του στην ανάμνηση μιας ιδέας σαν μια ηλεκτρική φόρτιση στην επιφάνεια του σώματος.”

Αλλά καθώς τα χρόνια περνούσαν, ο Freud και οι μαθητές του μετρίασαν πολύ αυτή την έννοια, υποβιβάζοντας τη libido σε κάτι λίγο περισσότερο από μια ψυχολογική ενέργεια ή ιδέα. Από το 1925, ο Freud είχε συμπεράνει ότι “η θεωρία της libido μπορεί συνεπώς να χρησιμοποιείται προς το παρόν μόνο ως εικασία.”

Το 1928, με την Annie και τις κόρες του Eva και Lore

Η κλινική δουλειά του Reich τον έπεισε για το αντίθετο. Αφιέρωσε τον εαυτό του στην υπόθεση της τεχνικής σε μια προσπάθεια να ξεπεράσει τους περιορισμούς της ψυχανάλυσης στην θεραπεία των νευρώσεων. Έτσι παρατήρησε ότι η σεξουαλική ενέργεια είναι κάτι περισσότερο από μια ιδέα, και ότι η σεξουαλική ικανοποίηση, στην πραγματικότητα, ανακουφίζει τα νευρωτικά συμπτώματα. Ανακάλυψε ότι η λειτουργία του οργασμού είναι να διατηρεί μια ενεργειακή ισορροπία, εκφορτίζοντας την περίσσεια της βιολογικής ενέργειας που δημιουργείται φυσιολογικά στο σώμα. Αν αυτή η λειτουργία εκφόρτισης διαταραχθεί – όπως αποδείχτηκε ότι συνέβαινε σε όλους τους ασθενείς – αυτή η ενέργεια συνεχίζει να συγκεντρώνεται χωρίς επαρκή αποδέσμευση-εκφόρτιση,

λιμνάζει και τροφοδοτεί νευρωτικές διαταραχές. Ο Reich ανακάλυψε επίσης ότι στις ψυχικές διαταραχές, αυτή η βιολογική ενέργεια δεν δεσμεύεται μόνο σε συμπτώματα, αλλά πιο σημαντικό, στην προσωπική χαρακτηριστική και μυϊκή δυσκαμψία – αυτό που ονόμασε “θωράκιση”.

Η θεωρία του οργασμού του Reich τον απομάκρυνε από τους συναδέλφους του, γιατί αποκάλυπτε ότι η libido ήταν μια πραγματική φυσική ενέργεια η οποία πιθανόν μπορούσε να μετρηθεί ποσοτικά. Η κλινική δουλειά του τον οδήγησε επίσης στο να αναπτύξει νέες θεραπευτικές τεχνικές για να απομακρύνει την θωράκιση του χαρακτήρα και των μυών των ασθενών και να επιτρέψει την κυκλοφορία και εκφόρτιση αυτής της βιοενέργειας να πετύχει αυτό που ονόμασε “οργασμική ικανότητα”, την ικανότητα για πλήρη εκφόρτιση της σεξουαλικής διέγερσης στο γεννητικό αγκάλιασμα. Αλλά η ευρύτητα διαδεδομένη ύπαρξη της σεξουαλικής μισέρας έσπρωξε τον Reich να συμπεράνει ότι η λύση στο πρόβλημα της νευρώσεως δεν ήταν η θεραπεία αλλά η πρόληψη. “Πρέπει να ανανεώσεις ολόκληρο τον τρόπο σκέψης σου” έλεγε ο Reich, “ώστε να μην σκέφτεσαι από την πλευρά του κράτους και του πολιτισμού, αλλά από την πλευρά των ανθρώπινων αναγκών και από τι υποφέρουν. Στη συνέχεια ρυθμίζεις τους κοινωνικούς σου θεσμούς ανάλογα.” (Reich Speaks of Freud)

Ο Freud από την άλλη πλευρά, υποστήριζε ότι ο πολιτισμός έχει τα πρωτεία, ότι τα σεξουαλικά ένστικτα πρέπει να προσαρμόζονται στην υπάρχουσα κοινωνική δομή. Αυτές οι αντικρουόμενες απόψεις θα οδηγήσουν σε μια αναπόφευκτη διακοπή των σχέσεων του Reich και του Freud.

Ο Reich επίσης αφιέρωσε πολύ από τον χρόνο και τα χρήματά του για να εκπαιδεύσει τους ανθρώπους της εργατικής τάξης σχετικά με τον σημαντικό ρόλο της σεξουαλικότητας στις ζωές τους. “Είχα έξι κλινικές στη Βιέννη όπου οι άνθρωποι έρχοταν και έπερναν συμβουλές μία ή δύο φορές την εβδομάδα... Στόχος ήταν η παροχή ιατρικής και εκπαιδευτικής βοήθειας.” (Reich Speaks of Freud) Εργάστηκε μέσα στο Σοσιαλιστικό και Κομμουνιστικό κόμμα της Βιέννης και αργότερα στο Βερολίνο, προσεγγίζοντας τον μεγαλύτερο δυνατό αριθμό ανθρώπων, ώστε να συμβάλει στην σεξουαλική εκπαίδευση, τον έλεγχο των γεννήσεων και την αντισύλληψη, το δικαίωμα του διαζυγίου και την καλύτερη στέγαση. Ο Reich θυμόταν

Το 1934 με την Elsa

Στον δήθεν ανεπτυγμένο κόσμο, στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι ανθρώπινες υπάρξεις έρχονται στον κόσμο βίαια τραβηγμένες από τα ντυμένα με πλαστικά γάντια χέρια ενός γιατρού ακόμη και όταν η γέννηση θεωρείται «φυσιολογική». Σε πολλές περιπτώσεις μάλιστα, ανάλογα με το νοσοκομείο, τα νεογέννητα περνάνε από ασπικτικό καθαρισμό πριν έρθουν σε επαφή με το ποθητό στήθος της μάνας. Η μάνα είναι φασκιωμένη με λευκά πανιά και σε πολλές περιπτώσεις ημιαναίσθητη όταν της παραδίδεται το μωρό στα χέρια. Γνωρίζουμε από τη βιολογία πως η πρώτη έξωθεν επαφή μάνας -παιδιού είναι καθοριστική σε όλο το ζωικό κόσμο και παρατηρείται το φαινόμενο που ονομάζεται imprinting (εν-τύπωση). Το imprinting είναι η καταγραφή του μεταξύ τους

δεσμού που μπορεί να ειπωθεί πως έχει χαρακτήρα ερωτικής σύνδεσης στον εγκέφαλο και τον ψυχισμό και των δύο. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα πως τα νεογέννητα παπάκια θα αντιμετωπίζουν ως μητέρα σε όλη τους της ζωή το πρώτο πράγμα που θα αντικρίσουν μετά την έξοδο τους από το αυγό. Το πείραμα έχει γίνει με μία μπάλα, την οποία αναγνώριζαν ως μάνα τα παπάκια.

Στην περίπτωση του ανθρώπου η διαδικασία του imprinting διακόπεται, αναστρέφεται ή καταστρέφεται από τις εξωτερικές παρεμβάσεις που αναφέρθηκαν, με πολλαπλό αντίκτυπο σε μητέρα και παιδί και στην μεταξύ τους σχέση, αντίκτυπο που θα διερευνήσουμε στην συνέχεια.

Αρκεί εδώ να τονιστεί ο βάσιμος ισχυρισμός πως αν οι μητέρες βίωναν μη επώδυνα την γέννα και συνδέονταν αρμονικά με το νεογέννητο, δεν θα τους ήταν δυνατό να συναιέσουν και να συμβάλλουν σε μια εκπαίδευση που στηρίζεται στην καταστολή της επιθυμίας των παιδιών και ολοφάνερα κινείται ενάντια στις φυσικές τους ανάγκες.

Μετά τη γέννα και πιεσμένες επιπλέον από τις κοινωνικές αντιλήψεις για τη «σωστή διαπαιδαγώγηση», οι μητέρες -ερχόμενες σε συνεχή αντίθεση με τα ίδια τους τα ένστικτα- χρησιμοποιούν ως «εκπαιδευτικό εργαλείο» τον συναισθηματικό εκβιασμό χωρίς απαραίτητα να έχουν συνείδηση των πράξεων τους και των επιπτώσεών τους πάνω στην ψυχολογία των νέων υπάρξεων. Η «ερωτική»

ως εκ τούτου «άγριας» συμπεριφοράς τους με την εξημέρωσή τους.

Έπειτα από χιλιετηρίδες πατριαρχικής καταπίεσης των γυναικών και της ερωτικής τους ζωής και συμπεριφοράς, σήμερα μας είναι αδιανόητο έστω και να φανταστούμε το ενδεχόμενο μιας γέννας με σαφή και ανεπτυγμένη ερωτική διάθεση. Κι αυτό συμβαίνει καθώς ειδικά στον σύγχρονο δίθην ανεπτυγμένο κόσμο η γέννηση είναι μια αυστηρά ελεγχόμενη από την ιατρική εξουσία καθοριστική στιγμή της ανθρώπινης ζωής και είναι σαφές πως, στις συνθήκες που επιφυλάσσει το νοσοκομείο για την γυναίκα, μια απολαυστική γέννα όπως άλλωστε και μια απολαυστική συνουσία θα ήταν αδύνατη.

Είναι άξιο παρατήρησης πως δεν είναι μόνο η γέννηση, μα και ο θάνατος που ελέγχεται και καθορίζεται ασφυκτικά από την ιατρική εξουσία σήμερα. Με ορισμένη την είσοδο και την έξοδο από την ζωή, θα μπορούσαμε με κάποιο τρόπο να θεωρήσουμε πως η πορεία της ζωής προκαθορίζεται, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν είναι απαραίτητα μια σειρά από σχετικά «κάγκελα» για να διασαφηνίζουν και στο ενδιάμεσο τα όρια...

Αφήνοντας στην άκρη όμως τον θάνατο, αξίζει να παρατηρήσουμε πως ο έλεγχος της γέννησης δεν είναι νέο φαινόμενο. Αναφέρεται πως διαχρονικά, στις πατριαρχικά

ελεγχόμενες κοινωνίες, η διαδικασία και η στιγμή της γέννησης καταπιέζονται ανάλογα με το βαθμό βιαιότητας που απαιτεί η κοινωνία από τα ενήλικα μέλη της. Ένα προφανές και σκληρό παράδειγμα έρχεται από τη στρατιωτικά προσανατολισμένη αρχαία Σπάρτη όπου ο πατέρας έπαιρνε τα νεογέννητα αγόρια και τα άφηνε να πέσουν από ψηλά στο έδαφος και μόνο όσα επιβίωναν του σοκ γλιτώναν τον Καιάδα.

... Αναπόδραστα αυτά θα γινόταν καλοί στρατιώτες πολεμιστές...

Πώς όμως επηρεάζει σήμερα τις ανθρώπινες υπάρξεις η σε πολλαπλά επίπεδα βιαιότητα που επιφυλάσσει η ιατρική εξουσία για τη γέννησή τους; Μια από τις πιο ενδιαφέρουσες πολιτικά διαστάσεις αυτού του ζητήματος είναι η ακόλουθη:

ότι στο Βερολίνο ήταν περίπου 50.000 άνθρωποι στην οργάνωσή του (*Sex-Pol*) τον πρώτο χρόνο.

Ο Reich ήταν επίσης πολύ ειλικρινής σχετικά με το ανήσυχο πολιτικό κλίμα της Γερμανίας. Αντίθετα με τα περισσότερα μέλη της Ψυχαναλυτικής Εταιρίας του Βερολίνου, αντιτάχθηκε ανοιχτά στην άνοδο του Ναζιστικού κόμματος. Αλλά οι δραστηριότητές του είχαν ακριβό αντίτιμο. Το 1933 καταγγέλθηκε από το Κομμουνιστικό Κόμμα, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη Γερμανία όταν ο Χίτλερ ανέβηκε στην εξουσία και εκδιώχθηκε από την Διεθνή Ψυχαναλυτική Εταιρία το 1934. Ο Reich ονόμασε αυτά τα γεγονότα *“καταστροφές που απειλούσαν την προσωπική, επαγγελματική και κοινωνική μου ύπαρξη.”*

ΒΙΟ-ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ, ΒΙΟΝΤΑ ΚΑΙ Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΟΡΓΟΝΗΣ (1934 – 1939)

“Η ανακάλυψη της οργόνης έγινε μέσω της συνεπούς και λεπτομερούς μελέτης των ενεργειακών λειτουργιών, πρώτα στον ψυχικό τομέα και αργότερα στον τομέα των βιολογικών λειτουργιών.”

Wilhelm Reich, Ether, God and Devil

Ο Reich ταξίδεψε στην Σκανδιναβία όπου, παρά τις αδιάκοπες γραφειοκρατικές παρεμβάσεις, σχεδίαζε να συνεχίσει τις έρευνές του. Στο Όσλο, ενώ συνέχιζε να διδάσκει και να αναπτύσει θεραπευτικές τεχνικές, ο Reich ανέλαβε μια σειρά εργαστηριακών πειραμάτων για να αποδείξει την ύπαρξη μια βιολογικής ενέργειας εκφραζόμενης στα συναισθήματα.

Χρησιμοποιώντας ανθρώπινα υποκείμενα, ο Reich μπόρεσε να δείξει μια φόρτιση στην επιδερμίδα, απευθείας σχετιζόμενη με τα αισθήματα της ηδονής και του άγχους. Αυτή η φόρτιση αυξανόταν όταν το υποκείμενο ένιωθε ηδονή και μειωνόταν κατά τη διάρκεια αισθημάτων δυσαρέσκειας. Από αυτά, συμπεράνε ότι η ηδονή είναι η κίνηση της βιολογικής ενέργειας προς την περιφέρεια του οργανισμού, ενώ το άγχος είναι η κίνηση αυτής της ενέργειας προς το κέντρο. Αρχικά δέχτηκε ότι η βιολογική διέγερση του ζωντανού οργανισμού ίσως είναι ηλεκτρικής φύσης, αλλά τα αποτελέσματα αυτών των πειραμάτων υποδείκνυαν κάτι άλλο. Για παράδειγμα, η βιολογική ενέργεια που μελετήθηκε από τον Reich, κινείται πολύ πιο αργά από την ηλεκτρομαγνητική ενέργεια. Ο Reich αναρωτήθηκε αν παρόμοιες ενεργειακές διαδικασίες υπάρχουν σε πιο βασικές

Στο Oslo το 1937 με συνεργάτες του

μορφές ζωής.

Αυτό τον οδήγησε να διεξάγει εργαστηριακά πειράματα στα οποία χρησιμοποίησε φωτογραφικά εξαρτήματα προσαρμοσμένα σε μικροσκόπια μεγέθυνσης άνω των x3000 για να καταγράψει την ανάπτυξη πρωτοζώων. Κατά τη διάρκεια αυτών των πειραμάτων ο Reich ανακάλυψε ότι κάτω από

συγκεκριμένες συνθήκες, αποστειρωμένα και μη αποστειρωμένα υλικά – χορτάρι, αίμα, άμμος, ξυλάνθρακας και τρόφιμα – αποσυντίθενται σε παλλόμενες κύστες που συχνά παρουσιάζουν ένα γαλαζωπό χρώμα. Ο Reich παρατήρησε εσωτερική κίνηση σε αυτές τις κύστες, ένδειξη ενεργειακής λειτουργίας. Αποκάλεσε αυτές τις κύστες “βιόντα”, από την Ελληνική λέξη για τη ζωή “βίο”.

Οι έρευνες του Reich άφησαν επίσης να φανεί ότι συγκεκριμένα βιόντα δείχνουν φαινόμενα μιας ισχυρής ακτινοβολίας, και ότι αυτά τα βιόντα μπορούν να σκοτώσουν βακτήρια και καρκινικά κύτταρα. Αυτή η ακτινοβολία επιβεβαίωσε την ύπαρξη μιας ενέργειας η οποία δεν υπακούει σε κανέναν από τους γνωστούς νόμους του ηλεκτρισμού ή του μαγνητισμού. Αποκάλεσε αυτή την ενέργεια “οργόνη”, επειδή η ανακάλυψή της αναπτύχθηκε από την διερεύνηση της λειτουργίας του οργασμού και επειδή αυτή η ενέργεια μπορούσε να φορτίσει οργανικά υλικά. Όταν ο Reich δημοσίευσε τις ανακαλύψεις του, η επιστημονική και η ψυχιατρική κοινότητα απάντησε με μια άγρια και πολύχρονη επίθεση στον Νορβηγικό τύπο.

Αφυπνισμένος από αυτή την επίθεση και από το αναπόφευκτο ενός δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ο Reich άρχισε να κοιτάζει προς την Αμερική για το μελλοντικό σπίτι του έργου του. Ο Theodore Wolfe, M.D. - εκπρόσωπος της Αμερικάνικης ψυχοσωματικής ιατρικής που είχε έρθει στο Όσλο για να σπουδάσει με τον Reich – συνετέλλεσε στο να τακτοποιηθεί η μετανάστευση του Reich. Όταν ο Reich προσκλήθηκε να διδάξει στη Νέα Σχολή για Κοινωνική

γεννάει με πόνο γιατί ο παράδεισος είναι μια γέννα χωρίς αυτόν, όπως ακριβώς είναι για τον άντρα η εύρεση της τροφής χωρίς τον «ιδρώτα του προσώπου του» και τα δύο σε συνδυασμό είναι ο παράδεισος για όλους.

Στα ασπικτικά και ανέραστα νοσοκομεία, η οξυτοκίνη, χαρακτηρισμένη από τους ορμονολόγους ως η «ορμόνη του έρωτα», δίνεται ενέσιμη στη γυναίκα κατά τη διάρκεια του τοκετού για να «διευκολύνει» τις συσπάσεις -τους σπασμούς της μήτρας. Κι αυτό γιατί αποκρύβεται (μας είναι έως και αδιανόητο), πως η γέννα είναι μία σημαντική στιγμή της ερωτικής ζωής μιας θηλυκής ύπαρξης. Οι γυναίκες που γεννούν σε συνθήκες ανάλογες μ'

αυτές με τις οποίες προστατεύουμε τη στιγμή της ερωτικής συνεύρεσης (χαμηλός διακριτικός φωτισμός, απουσία ερεθισμάτων που προκαλούν στρες, προστατευμένος από εξωτερικό βλέμμα και παρεμβάσεις χωροχρόνος, οικειότητα, κλπ) δύνανται ακόμη και σήμερα να αποφύγουν τον «δεδομένο» πόνο της γέννας. Αν μάλιστα οι γυναίκες αυτές έχουν υγιή και γεμάτη απόλαυση ερωτική ζωή και είναι εξοικειωμένες με το γεγονός και την ιδέα πως βιώνουν μια ερωτική στιγμή και τέλος -ίσως το σημαντικότερο- είναι απαλλαγμένες από τον φόβο του πόνου του τοκετού, έχουν επιπλέον την δυνατότητα να βιώσουν οργασμικούς τοκετούς, με την έννοια πως η γέννα συνοδεύεται και διευκολύνεται από έναν σεξουαλικό οργασμό. Στις παραπάνω κατάλληλες συνθήκες, οι γυναίκες βιώνουν εκστατικά και αποκομμένες από το περιβάλλον τους τη γέννα με φωνές και βογκητά απόλαυσης σε μια κατάσταση ανάλογη με αυτήν μιας επιτυχημένης συνουσίας. (για την επιβεβαίωση με στοιχεία του παραπάνω άπιστευτου όντως γεγονότος, ελέγξτε το site του Primal Health Research Center <http://www.birthworks.org/primal-health/> που περιέχει συντριπτικά στοιχεία γύρω από τη γέννηση.)

Αναφερόμενοι στον υπόλοιπο ζωικό κόσμο, μόνον η προβολή των αντιλήψεών μας για τη γέννηση -των καθορισμένων από τη χριστιανική κατάρτα- μπορεί να οδηγήσει στο εσφαλμένο συμπέρασμα πως τα ζώα γεννούν με επώδυνο τρόπο και με κυρίαρχο τον πόνο. Μόνο οι αγελάδες και άλλα εξημερωμένα από τον άνθρωπο ζώα βιώνουν επώδυνες έως και αδύνατες χωρίς εξωτερική παρέμβαση γέννες και αυτό εξηγείται εύκολα από το γεγονός της καταπίεσης της φυσικής και

«Στα σώματα μας κάνουμε ή αρχίζουμε την ελευθερία μας, στα σώματα μας δεχόμαστε ή τελειώνουμε την σκλαβιά μας»

«Η πολιτική της σάρκας είναι η ρίζα της εξουσίας»

Ursula Le Guien

«Την κούνια του ανθρώπου την νταντεύουν με παραμύθια... τις φωνές αγωνίας του ανθρώπου τις πνίγουν με παραμύθια... το κλάμα του ανθρώπου το φιμώνουν με παραμύθια... τα κοκάλια του ανθρώπου τα θάβουν με παραμύθια... και ο φόβος του ανθρώπου εφνύρε όλα τα παραμύθια»

Leon Felipe

Η στιγμή της σύλληψής μας είναι εκστατική, ευλογημένα μουσική και άγρια ποτισμένη από χαρά και επιθυμία. Η εμβρυακή μας ανάπτυξη είναι μία αιωρούμενη πλεύση σ' ένα ιδανικό περιβάλλον με τη συνύπαρξη και την αλληλεπίδραση να θριαμβεύουν... Κι έπειτα;

Κι έπειτα έρχεται η στιγμή της γέννησης, με τη βιαιότητα που της επιφύλαξε η εξουσία εδώ και χιλιετηρίδες, για να διασπάσει τον κύκλο της ζωής και της επιθυμίας προς όφελος του θανάτου, του φόβου και της εξουσίας. Ο έλεγχος της στιγμής της γέννησης βάζει την σφραγίδα του στο γεγονός πως, αντί για όντα που κινούνται με βάση τις επιθυμίες τους και εκπληρώνουν τους πόθους τους, είμαστε ασυνείδητα υπάκουοι σε ρητές και άρρητες επιταγές, παντοινά τρομαγμένοι από τον ασαφή φόβο μιας έλλειψης, μιας πιθανής απώλειας.

Σαφώς και δεν είναι μόνο η γέννηση που επιτάσσει και καθορίζει την μελλοντική υπακοή, η εκπαίδευση, η οικογένεια, η θρησκεία και άλλα παίζουν βασικό ρόλο, μα είναι ενδιαφέρον να παρατηρήσουμε πόσο πολλά έχουν γραφεί γι' αυτούς τους παράγοντες και πόσο λίγα για το φαινομενικά ουδέτερο γεγονός της γέννησης.

Ας προσπαθήσουμε όμως να πάρουμε το ζήτημα από την αρχή. Η πρωταρχική κατάρα του χριστιανισμού για τη γυναίκα περί γέννησης, δεν επηρεάζει μόνο την ίδια, μα και τους απογόνους της ανεξαρτήτως φύλλου. Η γυναίκα που διώχνεται από τον παράδεισο θα

Έρευνα στη Νέα Υόρκη, το State Department του έδωσε τελικά visa το καλοκαίρι του 1939. Στις 19 Αυγούστου, ο Reich ξεκίνησε για την Αμερική με το τελευταίο πλοίο που άφησε τη Νορβηγία πριν το ξέσπασμα του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ REICH ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ (1939 – 1947)

“Δεν υπάρχει αμφιβολία για την ύπαρξη μιας ενέργειας που κατέχει μια εξαιρετικά υψηλή βιολογική δραστηριότητα. Μένει μόνο να ανακαλυφθεί ποιά είναι η φύση της και πως μπορεί να μετρηθεί.”

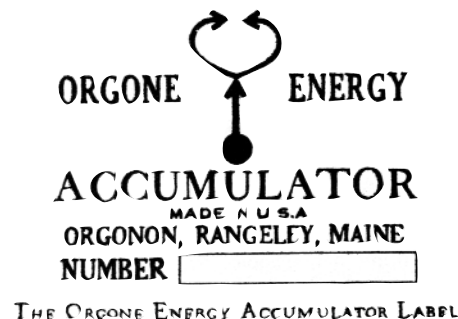
Wilhelm Reich, The Cancer Biopathy

Ο Reich εγκαταστάθηκε στην περιοχή Forest Hills της Νέας Υόρκης· δίδαξε στη Νέα Σχολή Κοινωνικής Έρευνας στο Μανχάταν (“Διαμόρφωση του Χαρακτήρα: Βιολογικές και Κοινωνικές Όψεις” και “Κλινικά Προβλήματα στην Ψυχοσωματική Ιατρική”), ξεκίνησε να εκδίδει τα βιβλία του στα Αγγλικά, εκπαίδευσε Αμερικάνους γιατρούς στις θεραπευτικές του τεχνικές και συνέχισε τις έρευνές του για την οργόνη. Αυτή η έρευνα περιελάμβανε:

- θεραπεία ποντικών με καρκίνο χρησιμοποιώντας ενέσεις βιόντων
- ανάπτυξη ορού-εμβολίου για τον καρκίνο από καλλιέργειες βιόντων
- εύρεση ενός τρόπου να απομονωθεί και να συλλεχθεί η οργόνη από τα βιόντα ώστε να μελετηθούν οι λειτουργίες της και να γίνει πιο χρησιμοποιήσιμη.

Και καθώς η ακτινοβολία της οργόνης από τα βιόντα έμοιαζε να διαπερνά όλα τα υλικά, ο Reich συνεχώς αντιμετώπιζε ερωτήματα σχετικά με την προέλευση αυτής της ενέργειας. Από που προερχόταν η οργόνη;

Ο Συσσωρευτής Οργόνης (1940)

Για να απομονώσει και να συλλέξει οργόνη από καλλιέργειες βιόντων, ο Reich στηρίχτηκε στα αποτελέσματα πολλών εργαστηριακών πειραμάτων. Αυτά τα πειράματα έδειχναν ότι οργανικά ή μη-μεταλλικά υλικά – όπως το βαμβάκι, το μαλλί ή το πλαστικό – ελκύνουν, απορροφούν και συγκρατούν την ενέργεια. Μεταλλικά υλικά – όπως το ατσάλι και ο

σίδηρος – ελκύουν την ενέργεια και γρήγορα την ανακλούν και προς τις δύο κατευθύνσεις. Βασισμένος σε αυτά τα ευρήματα, ο Reich κατασκεύασε μικρά κουτιά με εναλλάξ επίπεδα οργανικών και μεταλικών υλικών, με τα εσωτερικά τοιχώματα επενδυμένα με μέταλλο. Κοιτώντας δια μέσου μιάς ειδικά σχεδιασμένης συσκευής μέσα στην εσωτερική επιφάνεια κάθε κουτιού, κάποιος μπορούσε να παρατηρήσει την ακτινοβολία της οργόνης από τα βιόντα που ήταν κλεισμένα μέσα. Αυτοί οι “συσσωρευτές οργόνης” φανέρωσαν επίσης ένα απροσδόκτο φαινόμενο: η οργονική ακτινοβολία εμφανιζόταν κλεισμένη μέσα ακόμη και χωρίς την παρουσία των καλλιεργειών βιόντων.

Ο Reich τώρα αντιμετώπιζε την τρομακτική πιθανότητα να έχει ανακαλύψει μια βιολογική ενέργεια που έμοιαζε να βρίσκεται παντού, ενώ ακόμη μελετούσε το περίπλοκο ζήτημα της προέλευσης της οργόνης. Στο Maine, θα εύρισκε σύντομα την απάντηση.

Reich και Rangeley, Maine (1940)

Το καλοκαίρι του 1940, κατά τη διάρκεια ενός κατασκηνωτικού ταξιδιού στη New England, ο Reich ανακάλυψε την όμορφη περιοχή Rangeley Lakes. Ενώ έμενε σε μια μικρή καμπίνα στη λίμνη Mooselookmeguntic (την μεγαλύτερη από τις Λίμνες Rangeley), οι παρατηρήσεις του Reich στο νυχτερινό ουρανό επιβεβαίωσαν την ύπαρξη της οργόνης στην ατμόσφαιρα. Αυτή η ανακάλυψη της ατμοσφαιρικής οργόνης ήταν ένα τεράστιο βήμα μπροστά για την έρευνά του. Και με τη χαμηλή της υγρασία και τον καθαρό αέρα, συνειδητοποίησε ότι η περιοχή Rangeley παρείχε ένα ιδανικό περιβάλλον για την εργασία του. (Αντίθετα, ο καλοκαιρινός καιρός στη Νέα Υόρκη έκανε δύσκολη τη διεξαγωγή των πειραμάτων του.) Αργότερα τον ίδιο χρόνο, ο Reich αγόρασε μια καλύβα στη Λίμνη Mooselookmeguntic όπου επέστρεφε τα καλοκαίρια για να συνεχίσει τα πειράματά του.

Οι Συσσωρευτές και η Ιατρική Οργονοθεραπεία

Εν το μεταξύ, πίσω στη Νέα Υόρκη, ο συσσωρευτής γρήγορα έγινε ένα όλο και περισσότερο κεφαλαιώδες εργαλείο για την έρευνα του Reich. Τα οργανικά στρώματα του συσσωρευτή ελκύουν την ατμοσφαιρική ενέργεια η οποία κατευθύνεται προς τα μέσα από τα μεταλλικά στρώματα. Όση ενέργεια ανακλώνταν προς τα έξω από τα μεταλλικά στρώματα απορροφούνταν αμέσως από τα οργανικά υλικά, ελκυσμένη πίσω στο μέταλλο και κατευθυνόμενη προς το εσωτερικό του κουτιού. Το αποτέλεσμα ήταν μια μεγαλύτερη συγκέντρωση

εξειδανίκευσης όταν οι αρχικοί σκοποί αναζωογονούνται από την εισροή μη εξιδανικευμένης libido στα συστήματά τους· ως αποτέλεσμα, η διαδικασία εξιδανίκευσης και οι αντίστοιχες νηπιακές (προγενετικές) επιδιώξεις αρχίζουν τότε να συναγωνίζονται μεταξύ τους. Επιπλέον, καθώς οι νηπιακές απαιτήσεις γίνονται πιο έντονες σε αναλογία με τον βαθμό έλλειψης της πραγματικής σεξουαλικής ικανοποίησης και καθώς, ακόμη περισσότερο, οι εξειδανικεύσεις είναι κοινωνικά επιβαλόμενες δραστηριότητες της libido, είναι φανερό ότι ολόκληρο το περήφανο οικοδόμημα των εξειδανικεύσεων μπορεί πολύ εύκολα να καταρρεύσει, όπως μπορούμε να δούμε σε τόσες πολλές ξαφνικές οξείες εργασιακές διαταραχές.

Σαν συμπέρασμα, πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι διαφορετικά κοινωνικά επιτεύγματα έχουν διαφορετικό ψυχικό ή, ανάλογα με την περίπτωση, ναρκισιστικό σθένος. Είναι ξεκάθαρο ότι, σαν εξειδανικεύσεις, επιστημονικά και καλλιτεχνικά επιτεύγματα έχουν μεγαλύτερη ναρκισιστική-ικανοποιητική αξία. Δεν έχει ποτέ αναληφθεί μια συστηματική έρευνα για να διακρίνει το αν ένας ανθρακωρύχος χρησιμοποιεί περισσότερη ή λιγότερη ψυχική ενέργεια απ’ ότι ένας επιστήμονας. Αλλά ο ναρκισιστικός-ικανοποιητικός παράγοντας της εργασίας των ανθρακωρύχων – υποθέτοντας ίδια κατανάλωση ενέργειας – είναι αναμφίβολα πολύ πιο κάτω απ’ αυτή των επιστημόνων. Αυτό δεν μπορεί να είναι αδιάφορο ζήτημα από την άποψη της σεξουαλικής οικονομίας. Ωστόσο, κανείς δεν μπορεί να μιλήσει για “εργασία ανθρακωρύχων” γενικά· το ζήτημα των εργασιακών επιτευγμάτων δεν μπορεί ποτέ να ανακοπεί από τις υπάρχουσες κοινωνικές συνθήκες.

Only you yourself can be your liberator

ανύπαρκτη ικανότητα γενετήσιας εμπειρίας στις γυναίκες), η οποία ενδυναμώνει τις μη γενετήσιες τάσεις. Αυτή η ενδυνάμωση, ειδικά με όρους οικονομίας της σεξουαλικής ενέργειας, είναι βλαβερή· οι προγενετήσιες ορμές δημιουργούν περισσότερη σεξουαλική διέγερση από αυτή που μπορεί να ανακουφιστεί μέσω της ικανοποίησης αυτών των ορμών μόνο. Για παράδειγμα, ο στοματικός ερωτισμός εξουσιάζει τη σεξουαλική ζωή πολλών γυναικών και το φιλί είναι πολύ πιο σημαντικό σε αυτές απ' ό,τι η σεξουαλική επαφή. Μολονότι αυτή η στοματική-ερωτική σεξουαλική δραστηριότητα θα κινητοποιήσει όλη την ελεύθερη libido, ταυτόχρονα κολπική αναισθησία θα απαγορεύσει την ικανοποίηση. Αυτό είναι αλήθεια για όλων των ειδών τις σεξουαλικές δραστηριότητες που δεν τελειώνουν με αποκορύφωση στην σεξουαλική πράξη. Το να υποστηρίζεις ότι ο καθένας επιτυγχάνει σεξουαλική ικανοποίηση με τον δικό του τρόπο είναι σωστό μόνο εξετάζοντας την διέγερση στα προκαταρκτικά ερωτικά παιχνίδια. Εδώ η ατομικότητα έχει τον πρώτο λόγο. Αλλά η τελική ικανοποίηση είναι από τη φύση, δηλαδή, φυσιολογικά, δεσμευμένη στον γενετήσιο μηχανισμό· μόνο ο γενετήσιος μηχανισμός μπορεί να προσφέρει οργασμική ικανοποίηση.

Με όρους της μακροπρόθεσμης ικανότητας για εργασία, η ανεπαρκής σεξουαλική ικανοποίηση συχνά οδηγεί σε σεξουαλική καταπίεση και νευρωτική αρρώστια πιο γρήγορα απ' ό,τι η ολοκληρωτική αποχή όταν είναι παρόν ένα ισχυρό κίνητρο. Οι σεξουαλικές φαντασιώσεις είναι πιο συνειδητές, πιο άφθονες και πιο ενοχλητικές, επειδή η από αντίδραση υποκατάσταση είναι λιγότερο επιτυχής. Αλλά κάποιες φορές ένα άτομο απελευθερώνει τον εαυτό του από την οδυνηρή σεξουαλική διέγερση με μια καταναγκαστική πράξη, θέτοντας σε κίνηση τον ίδιο μηχανισμό που λειτουργεί στο άτομο που έχει ζήσει σε εγκράτεια για εξωτερικούς λόγους. Η υποκατάσταση δια μέσω κοινωνικών επιτευγμάτων γίνεται τότε πιο επιτυχής.

Η ικανότητα για εργασία δεν διαταράσσεται μόνο από την άμεση σύγκρουση-καταπίεση των σεξουαλικών φαντασιώσεων· η ενέργεια αποσύρεται επίσης από το σύστημα εξιδανίκευσης με τον ακόλουθο τρόπο: Όπως είπαμε προηγούμενα, η ενέργεια που παρέχεται σε κοινωνικά επιτεύγματα προέρχεται κύρια από προγενετήσιες και επιθετικές ορμές που έχουν εκτραπεί απ' τους σκοπούς τους. Αν δεν επιτρέπεται στην μη εξιδανικευμένη libido περιοδική ικανοποίηση, πρώτα θα περιοριστεί και στη συνέχεια θα ξεχυθεί σαν χείμαρος στις προγενετήσιες και επιθετικές ορμές, ενισχύοντάς τις χωρίς να προσελκύει τα επιτεύγματα. Αντιθέτως, η σεξουαλική ενέργεια που ήδη δεσμεύεται σε κοινωνικά επιτεύγματα εύκολα απελευθερώνει τον εαυτό της από τη διαδικασία

οργόνης μέσα στο κουτί. Όσο περισσότερα τα στρώματα τόσο μεγαλύτερη η συγκέντρωση.

Αυτή η συσσώρευση της ενέργειας μπορούσε να επιβεβαιωθεί με αρκετούς τρόπους. Για παράδειγμα, μια σταθερή διαφορά θερμοκρασίας υπήρχε μεταξύ του αέρα πάνω από το κουτί και τον περιβάλλοντα αέρα, αντιφάσκοντας με τον Δεύτερο Νόμο της Θερμοδυναμικής. Υπήρχε επίσης αργότερος ρυθμός εκφόρτισης του ηλεκτροσκόπιου στην υψηλότερη συγκέντρωση οργόνης μέσα στον συσσωρευτή απ' ό,τι επιδεικνυόταν από ένα ηλεκτροσκόπιο έξω από αυτό.

Ο συσσωρευτής τώρα επέτρεψε στον Reich να ελέγξει το αποτέλεσμα της ακτινοβολίας της οργόνης σε ποντίκια με καρκίνο χωρίς να καταφύγει στις ενέσεις βιόντων, απλά τοποθετώντας τα ποντίκια μέσα στο μεταλλικό επίστρωμα. Επειδή τα αποτελέσματά του με τα καρκινικά ποντίκια ήταν πολύ υποσχόμενα, ο Reich αποφάσισε να ελέγξει την επίδραση της ακτινοβολίας της οργόνης στους ανθρώπους. Κατασκεύασε συσσωρευτές αρκετά μεγάλους για να μπορεί να κάτσει ένας άνθρωπος και το 1941 ξεκίνησε τις πειραματικές του θεραπείες με καρκινοπαθείς ασθενείς.

Ήταν όλοι τους στο τελευταίο στάδιο. Ο Reich δεν υποσχέθηκε ίαση ούτε χρέωσε χρήματα, όπως φαίνεται από την υπεύθυνη δήλωση που έπρεπε να υπογράψουν οι ασθενείς και/ή οι οικογένειές τους:

“Μετά του παρόντος δηλώνω ότι ήρθα να δω τον Dr. Wilhelm Reich για πιθανή βοήθεια στην περίπτωση του ___ που υποφέρει από καρκίνο. Ήρθα επειδή μου είπαν για τα πειράματα που έχει κάνει ο Dr. Reich σε ποντίκια και ανθρώπους με καρκίνο. Ο Dr. Reich δεν μου υποσχέθηκε ίαση, δεν μου χρέωσε χρήματα και μου είπε ότι μόνο τους λίγους τελευταίους μήνες δοκιμάζει την ακτινοβολία της οργόνης σε ανθρώπους που υποφέρουν από καρκίνο. Θάνατος ή αποστήματα μπορεί να προκύψουν ως συνέπεια της αρρώστιας. Είπα στον Dr. Reich ότι οι γιατροί εγκατέλειψαν την περίπτωση του ___ ως ανίατη. Ο θάνατος ή τα αποστήματα που μπορεί να προκύψουν κατά τη διάρκεια των πειραμάτων δεν θα είναι εξαιτίας της θεραπείας.” (The Cancer Biopathy)

Για μια χρονική περίοδο, οι ασθενείς έδειχναν σαφή βελτίωση: ανακούφιση από τον πόνο, πιο υγιή κατάσταση αίματος, αύξηση βάρους, συρρίκνωση και εξάλειψη των όγκων. Παρά τα θετικά αυτά αποτελέσματα, οι ασθενείς πέθαιναν, ενισχύοντας την πεποίθηση του Reich ότι ο καρκίνος είναι μια βιοενεργειακή συστολή ακολουθούμενη από

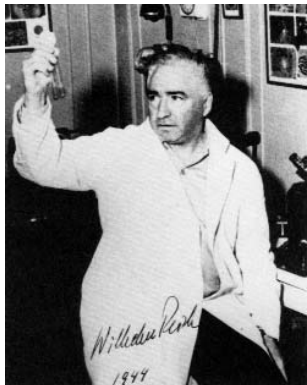
συναισθηματική-συγκινησιακή παραίτηση, και ότι οι όγκοι από μόνοι τους δεν είναι η ασθένεια, αλλά μόνο μια τοπική εκδήλωση μιας βαθύτερης συστημικής διαταραχής. Για μια ακόμη φορά η προσοχή του στράφηκε στην πρόληψη.

Orgonon – Ένα μόνιμο σπίτι για το έργο του Reich

Το Νοέμβριο του 1942, αγόρασε μια παλιά φάρμα λίγα μίλια από τη καλύβα του στο Maine. Το κτήμα των 160 acres αγρών, δασών και λόφων στις άκρες συνόρευαν με μια μικρή λίμνη γνωστή ως Dodge Pond, και διέθετε γοπτευτική θέα προς όλες τις κατευθύνσεις. Ο Reich ονόμασε το κτήμα “Orgonon”, και το οραματίστηκε σαν ένα μόνιμο

σπίτι για την εργασία του.

Το 1945 ένα Φοιτητικό Εργαστήριο στήθηκε στο Orgonon. Τρία χρόνια αργότερα ξεκίνησε η κατασκευή του Παρατηρητηρίου της Οργόνης το οποίο περιελάμβανε επιπλέον εργαστηριακές εγκαταστάσεις, τη βιβλιοθήκη και τις μελέτες του Reich και υπαίθρια παρατηρητήρια για παρατήρηση και μελέτη φαινομένων της ατμοσφαιρικής οργόνης. Οι

κάθεξης, αυτή η ικανότητα μειώνεται.

γ) Υπό συνθήκες υψηλής έντασης, η γενετήσια ενέργεια επιδεικνύει μια διαφορετική σχέση προς την εξιδανίκευση (προκαλεί αναστάτωση) απ’ ότι αυτή της ενέργειας υπό συνθήκες χαλαρότητας και ικανοποίησης.

3. Μακροπρόθεσμα, η ανικανοποίητη σεξουαλικότητα διαταράσσει την ικανότητα για εργασία. Ας σκεφτούμε την κατάσταση ενός ανθρώπου που ζει σε εγκράτεια και στον οποίο σημαντικές ποσότητες σεξουαλικής ενέργειας διοχετεύεται σε κοινωνική παραγωγικότητα. Αυτό σημαίνει ότι ενέργειες κάθεξης συνδέονται με μη σεξουαλικές δραστηριότητες ενώ το υπόλοιπο της libido που δεν μπορεί να εξιδανικευτεί μένει αχρησιμοποίητο. Αυτή η μη αποφορτισμένη libido είναι σε μια κατάσταση έντασης, γεγονός που παραμένει ασήμαντο για όσο καιρό η ένταση δεν ξεπερνά ορισμένα όρια. Ωστόσο, δύο αξιοσημείωτα φαινόμενα αποδεικνύουν ότι η σεξουαλική ένταση αυξάνει σταθερά παρά την εντατική εργασία: πρώτον, υπάρχει αυξανόμενη ανησυχία και ισχυροποίηση των συνειδητών και ασυνείδων σεξουαλικών φαντασιώσεων· δεύτερον, υπάρχει μια ένταση της εργασιακής δραστηριότητας η οποία πηγάζει από μια εσωτερική πίεση παρά από εξωτερική ανάγκη. Η κοινωνική εκπλήρωση συνήθως πέρνει τρομερή ποιότητα· το άτομο που εξετάζουμε είναι ανίκανο να επιτρέψει στον εαυτό του οποιαδήποτε ξεκούραση. Η ανάλυση δείχνει αμέσως ότι αυτοί οι άνθρωποι εμποδίζουν την ξεκούραση γιατί την φοβούνται· η ξεκούραση ίσως οδηγήσει σε σεξουαλικές φαντασιώσεις.

Αυτή η διαδικασία της από αντίδραση κατάπνιξης της αισθησιακής επιθυμίας είναι βαθμιαία αυξανόμενη. Γι’ αυτό το λόγο, η “τρομερή επιθυμία για εργασία” διαρκώς δυναμώνει, μέχρι που κάποια μέρα η υποκατάσταση κάνει απότομα νερά. Η διαδικασία αυτή είναι επίσης βαθμιαία αυξανόμενη. Η σεξουαλική λίμναση, η οποία έχει γίνει τελικά τόσο μεγάλη που δεν μπορεί πια να τοποθετηθεί στην εργασία, σχίζει μια τρύπα στην υποκατάσταση και η σεξουαλική ενέργεια αρχίζει να ξεχυλίζει, μεγαλώνοντας προοδευτικά το σχίσσιμο. Αλλά αυτή η αναταραχή δεν προκύπτει χωρίς να ανανεώνει τις προσπάθειες για υποκατάσταση. Η όλη διαδικασία ίσως πάρει βδομάδες, μήνες, ίσως και χρόνια, αλλά το τελικό αποτέλεσμα είναι αναπόφευκτο: νευρωτική εργασιακή διαταραχή.

Μια σεξουαλική ζωή στην οποία η ικανοποίηση των προγενετήσιων τάσεων παίζουν μεγαλύτερο ρόλο από την γενετήσια υπεροχή, είναι επομένος αντιοικονομική και μη ικανοποιητική και θα οδηγήσει στο ίδιο αποτέλεσμα. Σε τέτοιες περιπτώσεις υπάρχει μια αναχαίτηση της γενετήσιας αγάπης και της γενετήσιας λειτουργίας (σεξουαλική δυσλειτουργία στους άντρες και μειωμένη ή

οικονομικά συμφέροντα, φιλοδοξίες κλπ)

γ) Μη εξιδανικευμένα γενετήσιο ενδιαφέρον που συντηρείται μόνιμα, τρυφερές σχέσεις και περιοδικές εναλλαγές με παρορμήσεις οργαστικής εξάρτησης.

Η ακόλουθη αποδέσμευση στον οργασμό, προσκολλάται στις υπάρχουσες εξιδανικευμένες τάσεις.

Αν και ίσως η ψυχαναλυτική θέση ότι η αχρησιμοποίητη σεξουαλική ενέργεια μετατρέπεται σε εργασιακή ενέργεια είναι σωστή, περιλαμβάνει μια άκαμπτη και μηχανιστική οπτική της ενεργειακής μετατροπής, αν αυτό σημαίνει μια μείωση της ποσότητας της σεξουαλικής ενέργειας και μια ταυτόχρονη αύξηση της ικανότητας για εργασία. Τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Αυτή η άποψη θα οδηγήσει στο παράλογο συμπέρασμα ότι όσο περισσότερη είναι η εργασία που πρέπει να γίνει, τόσο μεγαλύτερος πρέπει να είναι ο σεξουαλικός περιορισμός. Είναι εύκολο να φτάσουμε σε διατυπώσεις όπως αυτή αν η θέση *“ο πολυτισμός και η κουλτούρα αναπτύσσονται εις βάρος της ικανοποίησης των ορμών”* παρθεί αποσπασματικά και μηχανιστικά. Η αδυναμία διαχωρισμού μεταξύ γενετήσιας και προγενετήσιας σεξουαλικότητας οδηγεί σε τέτοιες μηχανιστικές αντιλήψεις της εξιδανίκευσης (*“όσο λιγότερη σεξουαλική δραστηριότητα, τόσο μεγαλύτερη η απόδοση στην εργασία”*) και είναι σε μεγάλο βαθμό αποτέλεσμα της καταναγκαστικής σεξουαλικής ηθικής που εξακολουθεί να εξουσιάζει την επιστήμη της σεξουαλικότητας.

Η σχέση της σεξουαλικής ικανοποίησης προς την παραγωγικότητα της εργασίας είναι διαλεκτική και έτσι πρέπει να διατυπωθεί διαλεκτικά. Σε ένα ορισμένο ποσοστό, το οποίο θα ποικίλει από άτομο σε άτομο, ο περιορισμός της σεξουαλικής δραστηριότητας θα υποδαυλίσει εργασιακή παραγωγικότητα. Συνεχιζόμενη, όμως, πέρα από ένα ορισμένο σημείο, η διαδικασία αντιστρέφεται. Το ενδιαφέρον δεν μπορεί πια να μετατραπεί και η σεξουαλική ενέργεια που ούτε μετατρέπεται ούτε ικανοποιείται αλλά μόνο καταπιέζεται, διαταράσσει την ικανότητα για εργασία. Η ελεύθερη, περιοδικά ικανοποιούμενη γενετισιότητα είναι το προαπαιτούμενο για μια χωρίς προβλήματα μετατροπή του ενδιαφέροντος. Έτσι, είναι σημαντικό να σημειώσουμε τα ακόλουθα γεγονότα:

α) Η μη γενετήσια ενέργεια είναι σε μεγάλη ποσότητα επιρρεπής στην εξιδανίκευση· η γενετήσια ενέργεια είναι μόνο σε πολύ περιορισμένο βαθμό. Αλλά και η δεκτικότητα της μη γενετήσιας ενέργειας στην εξιδανίκευση καθορίζεται από την κατάσταση της γενετήσιας ενέργειας.

β) Όταν λιγότερη ενέργεια βρίσκεται σε κάθεξη σε επιδίωξης μη γενετήσιων ορμών, η ικανότητα εξιδανίκευσης αυξάνει· όταν υπάρχει περισσότερη ενέργεια

πόροι για αυτά τα κτίσματα και τις έρευνες του Reich προήλθαν εξ' ολοκλήρου από το προσωπικό του εισόδημα σαν γιατρός και καθηγητής και από δάνεια και συνεισφορές φοιτητών.

Το 1947, λιγότερο από 8 χρόνια στην Αμερική, η εργασία του Reich προσέλκυε αξιοπρόσεκτο ενδιαφέρον καθώς η έρευνα της οργόνης επεκτεινόταν σε νέες περιοχές της ψυχιατρικής, της ιατρικής και της βιοφυσικής.

Ένα από τα αξιοσημείωτα νέα επιτεύγματα στο Orgonon ήταν η ανακάλυψη μιάς κινητικής ενέργειας στην ατμοσφαιρική οργόνη, μια επιστημονική καινοτομία που θα μπορούσε να έχει τεράστιες πρακτικές συνέπειες.

Καθώς το Orgonon συνέχιζε να αναπτύσσεται, το όνειρο του Reich για ένα σπίτι για την εργασία του γινόταν αργά αργά πραγματικότητα. Δυστυχώς, ήταν ένα όνειρο που δεν θα εκπληρωνόταν.

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΗΣ FOOD AND DRUG ADMINISTRATION ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ REICH (1947 – 1957)

“Όσο μεγαλύτερη επιτυχία έχω, τόσο πιο πολύ αισθάνομαι ότι βρίσκομαι σε θανάσιμο κίνδυνο... Μπορούν να με χτυπήσουν οπουδήποτε και οποτεδήποτε.”
Wilhelm Reich, σελίδες ημερολογίου (14 Ιούνη 1947), American Odyssey

Το 1947 ένα άρθρο με τίτλο *“Η περίεργη περίπτωση του Wilhelm Reich”* εμφανίστηκε στο περιοδικό New Republic. Γραμμένο από τον ανεξάρτητο συντάκτη Mildred Edie Brady, ήταν γεμάτο με διαστρεβλώσεις και υπονοούμενα σχετικά με τις σεξουαλικές θεωρίες και την οργονική έρευνα του Reich. Η πιο εμπρηστική αξίωση του Brady ήταν ότι ο Reich κατασκεύαζε συσσωρευτές οργόνης *“τους οποίους νοίκιαζε σε ασθενείς που πιθανών αντλούσαν οργασμική ικανότητα από αυτούς.”*

Αφήνοντας να εννοηθεί ότι ο Reich ήταν δημόσιος κίνδυνος, ο Brady κάλεσε τις ιατρικές αρχές να αναλάβουν δράση εναντίον του. Δύο μήνες αργότερα, το άρθρο έπεσε στην αντίληψη της Food and Drug Administration. Το αποτέλεσμα ήταν μια δεκάχρονη εκστρατεία σχεδιασμένη από την FDA για να καταστρέψει την εργασία του Reich. Η FDA εστίασε στον συσσωρευτή οργόνης που ο Reich και οι γιατροί του χρησιμοποιούσαν πειραματικά με ασθενείς. Πεισμένοι ότι ο συσσωρευτής ήταν ψευδώς προωθούμενος σαν μια σεξουαλική και ιατρική συσκευή, οι πράκτορες της FDA έπερναν για χρόνια συνεντεύξεις από συνεργάτες του Reich, γιατρούς, φοιτητές και ασθενείς, ψάχνοντας για δυσαρεστημένους χρήστες. Δεν βρήκαν ούτε έναν.

Το 1947, με τον γιό του Peter

2. Η σεξουαλική ικανοποίηση αυξάνει την ικανότητα για εργασία. Αυτή η σχέση μεταξύ ικανοποίησης της μη-εξιδανικευμένης σεξουαλικής ενέργειας και της παραγωγικής εξιδανίκευσης δεν είναι γενικά γνωστή αλλά σίγουρα είναι το πιο σπουδαίο ζήτημα. Επίσης, δεν είναι εύκολα κατανοητό με τη πρώτη ματιά. Μια παρατήρηση η οποία μπορεί να γίνει και να ξαναγίνει είναι ότι κάποιος νιώθει περισσότερη ή λιγότερη απροθυμία να εργαστεί μετά από μη ικανοποιητική συνουσία, ενώ η χαρά στην εργασία ξαφνικά αυξάνει έπειτα από μια ικανοποιητική σεξουαλική εμπειρία.

Το πρώτο φαινόμενο είναι εύκολα κατανοητό, βάση όσων προείπαμε: επειδή η σεξουαλικότητα είναι ανικανοποίητη, το ενδιαφέρον παραμένει αγγιστρωμένο κύρια σε σεξουαλικές ιδέες και παρεμποδίζει την εργασία. Το δεύτερο φαινόμενο μπορεί να εξηγηθεί από το γεγονός ότι, μετά την ικανοποίηση, οι σεξουαλικές ιδέες χάνουν προσωρινά την ενέργεια κάθεξης, έτσι η εργασία δεν διαταράσσεται από σεξουαλική ένταση.

Αλλά από που προέρχεται η αύξηση της ικανότητας για εργασία; Εδώ πρέπει να εξετάσουμε τι έχει γίνει η σεξουαλική ενέργεια μετά την επίτευξη της ικανοποίησης. Καταρχήν μετατρέπεται από την κατάσταση της έντασης σε αυτή της χαλάρωσης. Τώρα τί της συμβαίνει; Μια τυπική παρατήρηση μας δίνει την απάντηση. Από απλή φαινομενική οπτική, μετά από μια ικανοποιητική σεξουαλική εμπειρία, μια αυξανόμενη αίσθηση αυτοπεποίθησης μεγαλύτερη αποφασιστικότητα και μια πιο πλήρης αίσθηση δύναμης μπορεί να παρατηρηθεί. Αντιθέτως, μετά από μια μη ικανοποιητική σεξουαλική εμπειρία, οι άνθρωποι παραμένουν πεισμένοι από στενοχώρια, ανησυχία και μειωμένη αυτοπεποίθηση. Αυτό επιτρέπει το συμπέρασμα ότι, όταν οι σεξουαλικές ιδέες έχουν ικανοποιηθεί, η ελεύθερη, μη εξιδανικευμένη σεξουαλική ενέργεια μετατρέπεται σε ναρκισσιστική libido, δηλαδή, σε μια ποιοτικά διαφορετική κατάσταση. Η αυξημένη αίσθηση δύναμης και αυτοπεποίθησης προέρχεται από αυτό και είναι η αιτία της αυξημένης παραγωγικότητας. Η σεξουαλική ικανοποίηση λοιπόν, συνεπάγεται ξαλάφρωμα του σεξουαλικού μηχανισμού και ταυτόχρονα ενδυνάμωση του συστήματος εξιδανίκευσης.

Σε κάθε εξιδανίκευση μπορούν να διακριθούν τρία ενστικτικά επίπεδα:

- α) Μόνιμη απόκλιση της καταστροφικής επιθετικότητας από αποδοκιμασία καταστροφής (κοινωνική συνείδηση, γενικό ενδιαφέρον σε κοινωνικά σημαντικά επιτεύγματα, κοινωνική συνείδηση και δράση).
- β) Μόνιμη απόκλιση προγενετήσιων ορμών από αυτοερωτικούς σκοπούς (ορισμένοι τύποι κοινωνικής δράσης, πολιτιστικά ενδιαφέροντα, επιστήμη, τέχνη,

Δοσμένης της σημερινής κατάσταση της καπιταλιστικής οικονομίας και της επικρατούσας ανεργίας, το ζήτημα της ικανότητας για εργασία είναι μεγάλης σημασίας για τους εργάτες και τους υπαλλήλους: ο ψυχικός τους μηχανισμός πρέπει να τους παρέχει την εργασιακή ενέργεια που απαιτεί η οικονομική κατάσταση, διαφορετικά θα βυθιστούν στην αθλιότητα. Αυτό το θέμα είναι πολύ μακριά από κάθε ζήτημα κλίσεων· αυτό δύσκολα λαμβάνεται υπόψιν. Αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι εδώ η υγιείς ρύθμιση της σεξουαλικής ενέργειας είναι κρίσιμη.

Χάρη σαφήνειας, πρέπει να κάνουμε διαχωρισμό μεταξύ σεξουαλικής ενέργειας η οποία μπορεί να εξιδανικευτεί και εκείνης η οποία όχι. Αυτός ο διαχωρισμός είναι αρκετά καλαρός, λαμβανομένου υπόψιν ότι η συννοριακή γραμμή ποικίλει με τα άτομα και ακόμη και στο ίδιο άτομο σε διαφορετικές στιγμές. Η ποσότητα του υπολοίπου που δεν μπορεί να εξιδανικευτεί και πιέζει για άμεση ικανοποίηση ποικίλει και εξαρτάται από τη φύση της υπάρχουσας ψυχικής σύγκρουσης του ατόμου, την οικονομική κατάσταση, τη κοινωνική θέση και πολλούς πρόσθετους παράγοντες για να περιληφθούν σε μια γενίκευση. Η ηλικία επίσης παίζει κάποιο ρόλο.

Αν και οι ποσότητες της σεξουαλικής ενέργειας που δεν μπορεί να εξιδανικευτεί είναι απροσδιόριστες για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα, μπορεί να υποστηριχτεί ότι, ποιοτικός η ενέργεια είναι κυρίως γενετήσια ενέργεια. Αυτό φαίνεται από την αντίστροφη σχέση μεταξύ της σεξουαλικής δραστηριότητας και την κοινωνική παραγωγικότητα του ατόμου.

1. Η χαμηλή κοινωνική παραγωγικότητα αυξάνει την σεξουαλική διέγερση. Οι δηλώσεις ανέργων εργατών που έχουν καταδικαστεί σε μεγάλες περιόδους αδράνειας, αποδεικνύουν του λόγου το αληθές. Κατά τη περίοδο που είναι άνεργοι υποφέρουν πολύ πιο έντονα από σεξουαλική διέγερση απ' ότι όταν εργάζονται. Όταν ένα άτομο είναι δεσμευμένο σε έντονη κοινωνική δραστηριότητα, η ενέργεια αποσύρεται από σεξουαλικές ιδέες και φαντασιώσεις. Οι περισσότεροι σεξολόγοι έχουν βγάλει το λανθασμένο συμπέρασμα ότι η εντατική εργασία επιτρέπει σε κάποιον να εγκαταλείψει εξ' ολοκλήρου την σεξουαλική δραστηριότητα. Ωστόσο, αυτό είναι αλήθεια μόνο σε ορισμένο βαθμό και μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα, το οποίο ποικίλει από άτομο σε άτομο. Στην πραγματικότητα στην Κλινική Εργασιακών Διαταραχών, το ακριβώς αντίθετο αποδείχτηκε.

Ενώ η έρευνα της FDA συνεχιζόταν, ο Reich συνέχισε επίσης την εργασία του.

Ο Reich και ο νεφοδιαλυτής

Ο Reich συνέχισε να αναπτύσει νέους τρόπους για να κάνει ορατή, μετρήσιμη και τιθασειμένη την ατμοσφαιρική οργόνη. Ο νεφοδιαλυτής, για παράδειγμα, ήταν ένα πειραματικό όργανο που μπορούσε να επηρεάσει τη διάταξη του καιρού τροποποιώντας τη συγκέντρωση της οργόνης στην ατμόσφαιρα. Περιλαμβάνει ένα σύνολο κούφιας μεταλλικών σωλήνων και καλωδίων μέσα σε νερό, δημιουργώντας ένα οργονοενεργειακό σύστημα ισχυρότερο απ' αυτό της περιβάλλουσας ατμόσφαιρας. Το νερό ελκύει ισχυρά και απορροφά οργόνη, τραβώντας την ατμοσφαιρική οργόνη μέσω των σωλήνων. Αυτή η κίνηση της οργόνης από ένα χαμηλότερο σε ένα ψηλότερο ενεργειακό σύστημα χρησιμοποιήθηκε για τη δημιουργία και τη διάλυση νεφώσεων.

Ο Reich χρησιμοποίησε τον νεφοδιαλυτή για τη διεξαγωγή πολλών πειραμάτων που περικλύουν αυτό που ονόμασε “Μηχανική Κοσμικής Οργόνης” (C.O.R.E.). Ένα από τα πιο αξιοσημείωτα συνέβη το 1953. Κατά τη διάρκεια μιας μακράς ξηρασίας που απειλούσε τη σοδειά από blueberry του Maine, αρκετοί αγρότες προσφέρθηκαν να πληρώσουν τον Reich αν μπορούσε να φέρει βροχή στην ξεραμένη περιοχή. Το μετεωρολογικό γραφείο δεν πρόβλεπε βροχή για αρκετές μέρες όταν ο Reich ξεκίνησε τη λειτουργία του νεφοδιαλυτή. Δέκα ώρες αργότερα, μια ψιλή βροχή άρχισε να πέφτει. Για τις επόμενες λίγες μέρες, σχεδόν δύο inches είχαν πέσει. Η σοδειά σώθηκε και σε άρθρα τοπικών εφημερίδων οι αγρότες επαινούσαν τον Reich.

Τα ασφαλιστικά μέτρα

Τον Φεβρουάριο του 1954, η FDA κατέθεσε αγωγή ασφαλιστικών μέτρων ενάντια στον Reich στο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο του Portland, στο Maine. Η αγωγή υποστήριζε ότι η οργόνη δεν υπήρχε και ζητούσε από το Δικαστήριο να

απαγορεύσει την αποστολή συσσωρευτών στο εσωτερικό εμπόριο και να απαγορεύσει τα έργα του Reich που είχαν εκδοθεί.

Μετά από αρκετή σκέψη και συζήτηση του θέματος, ο Reich απάντησε με μια μακροσκελή επιστολή στον Δικαστή John Clifford, εξηγώντας ότι δεν θα παρουσιαστεί στο Δικαστήριο, καθώς αν έκανε κάτι τέτοιο θα επέτρεπε σε ένα νομικό δικαστήριο να κρίνει βασική επιστημονική έρευνα. Έγραψε:

“Τα επιστημονικά αντικείμενα μπορούν να ξεκαθαριστούν από παρατεταμένες, ευσυνείδητες, καλές τη πίστι παρατηρήσεις σε φιλικές ανταλλαγές απόψεων, ποτέ με προσφυγές σε δικαστήρια... Το δικαίωμα του ανθρώπου να γνωρίζει, να μαθαίνει, να ερευνά, να κάνει καλή τη πίστι λάθη, να διερευνά τα ανθρώπινα συναισθήματα πρέπει, με όλα τα μέσα, να είναι ασφαλή, αν η λέξη ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ πρόκειται να είναι ποτέ κάτι περισσότερο από κενό πολιτικό σύνθημα.”

Επιπλέον, ο Reich βεβαίωνε, αν οι προσεκτικά επεξεργασμένες και δημοσιευμένες ανακαλύψεις του

“...για μια περίοδο μεγαλύτερη των 30 χρόνων δεν μπορεί να πείσει την διεύθυνση, ή δεν μπορεί να πείσει καμιά άλλη διεύθυνση για την αληθινή φύση της ανακάλυψης της Βιοενέργειας, καμιά δίκη σε κανένα δικαστήριο δεν θα βοηθήσει ποτέ να γίνει κάτι τέτοιο. Επομένως, υποστηρίζω, στο όνομα της αλήθειας και της δικαιοσύνης ότι δεν θα εμφανιστώ στο δικαστήριο ως “κατηγορούμενος” ενάντια σ’ έναν ενάγων που η μήνυσή του και μόνο έχει ήδη δείξει την άγνοιά του στα θέματα των φυσικών επιστημών.”

Ο δικαστής Clifford δεν δέχτηκε την επιστολή του Reich σαν έγκυρη νόμιμη ανταπόκριση και στις 19 του Μάρτη του 1954, μια απόφαση ασφαλιστικών μέτρων εκδόθηκε σαν να μην είχε απαντήσει ποτέ ο Reich. Αλλά τα ίδια τα ασφαλιστικά μέτρα ήταν πιο αυστηρά απ’ ότι η ίδια η μήνυση:

- διέταζε να καταστραφούν οι συσσωρευτές οργάνης και τα εξαρτήματά τους.
- διέταζε όλα τα υλικά που περιέχουν οδηγίες για τη χρήση των συσσωρευτών να καταστραφούν.
- απαγόρευε μια λίστα βιβλίων του Reich που περιελάμβαναν αποσπάσματα για την οργάνη, μέχρι όλες οι αναφορές να αφαιρεθούν.

Μετά το αρχικό σοκ, ο Reich συνέχισε τις έρευνές του, ταξιδεύοντας στην Αριζόνα για να δοκιμάσει τον νεφοδιαλυτή στο ξηρό περιβάλλον της ερήμου. Ενώ

Σεξουαλική ικανοποίηση και ικανότητα για εργασία

Wilhelm Reich, On Genitality

Εδώ θα εξετάσουμε τη δυνατότητα για εργασία, ανεξάρτητα από το είδος αυτής. Οι λειτουργίες του ψυχικού μηχανισμού καθορίζονται από την αλληλεπίδραση μεταξύ διαφόρων αναγκών και εντάσεων, από τη μια πλευρά, και κοινωνικών επιδράσεων-επιρροών από την άλλη. Το ακριβές περιεχόμενο και η μορφή της δραστηριότητας μέσω της οποίας οι βιολογικές ανάγκες πιέζουν για ικανοποίηση καθορίζονται τόσο από τις άμεσες όσο και από τις ευρύτερες κοινωνικές συνθήκες. Συνεπώς, αν θέλουμε να κατανοήσουμε πώς λειτουργεί ο ψυχικός μηχανισμός, πρέπει να διαχωρίσουμε εκείνες τις ανάγκες που στηρίζονται σε φυσιολογικές και βιολογικά σημαντικές διαδικασίες από τις αλλοτριωμένες, εκείνες τις ποσοτικές και ποιοτικές μεταβολές των βασικών ανθρωπίνων αναγκών, που επιβάλλονται από την κοινωνική ζωή.

Η “ευχαρίστηση στην εργασία” και η “ικανότητα για εργασία” είναι απλές συσχετίσεις των κυρίαρχων οικονομικών δυναμικών. “Ευχαρίστηση σε ποιά εργασία;” “Ίκανοποίηση για εργασία σε ποιο κλάδο των κοινωνικών αναγκών;” Αυτά είναι ερωτήματα καθαρά κοινωνικής φύσης. Η κοινωνική κατάσταση – κυρίως η οικογενειακή κατάσταση στην οποία το άτομο αναπτύσσεται – καθορίζει το ιδιαίτερο περιεχόμενο που θα δεσμεύσει τις υπάρχουσες ορμές. Για παράδειγμα, το αν μια ισχυρή καταστροφική ορμή θα βρει ικανοποίηση στις δραστηριότητες ενός χασάπη, ενός στρατιώτη ή ενός χειρουργού δεν αποφασίζεται από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ίδιας της ορμής αλλά από οικονομικές, κοινωνικές και οικογενειακές περιστάσεις στις οποίες αυτή η ορμή αναπτύσσεται. Η δομή της αγοράς εργασίας είναι η πιο αποφασιστική. Αυτή καθορίζει το αν μια κλίση μπορεί να πραγματοποιηθεί ή όχι. Ούτε πρέπει να ξεχνιέται ότι ένα μέλος της καταπιεζόμενης τάξης πρέπει να υπακούσει αυτές τις οικονομικές αναγκαιότητες αντί για τις ατομικές του κλίσεις. Μόνο μεταξύ της ανώτερης αστικής τάξης και σε ορισμένους κύκλους μικροαστών διανοούμενων δίνεται ένα ορισμένο ποσοστό ελευθερίας κινήσεων στις ατομικές κλίσεις.

Συνεπώς, ανεξάρτητα του αν το ερώτημα της ικανότητας για εργασία αναφέρεται σε εργασία σε ένα εργοστάσιο, ένα γραφείο ή ένα πολιτικό κόμμα, ο θεμελιώδης κανόνας που καθορίζει τη ψυχική δομή “ικανότητα για εργασία” (που δεν πρέπει να συγχέεται με την “ευχαρίστηση στην εργασία”) παραμένει ίδιος εκεί όπου επικρατούν όμοιες κοινωνικές συνθήκες. Μόνο η ευχαρίστηση στην εργασία θα διαφέρει, αναλόγως του αν η οικονομική αναγκαιότητα εναρμονίζεται ή όχι με τις ατομικές κλίσεις.

Σύντομη βιβλιογραφία του W. Reich στα ελληνικά

- Ο Αιθέρας, ο Θεός και ο Διάβολος
Άκου Ανθρωπάκο
- Τα Παιδιά του Μέλλοντος
- Η Δολοφονία του Χριστού
- Η Βιοηλεκτρική Θεωρία της Σεξουαλικότητας και του Άγχους
- Η Ανάλυση του Χαρακτήρα (3 τόμοι)
- Η Εισβολή της Σεξουαλικής Ηθικής
Το Ένστικτο του Θανάτου
- Ο Θωρακισμένος Άνθρωπος
- Ο Σεξουαλικός Αγώνας των Νέων
- Η Λειτουργία του Οργανισμού
- Η Μαζική Ψυχολογία του Φασισμού
Σεξουαλική Επανάσταση
- Ταξική Συνείδηση και Σεξουαλική Χειραφέτηση
Η Καταγραφή μιας Φιλίας
Πάθος της Νιότης
- Διαλεκτρικός Υλισμός και Ψυχανάλυση
Ερωτισμός και Αυτοερωτισμός
- Ο Μαζοχιστικός Χαρακτήρας
- Το Ξεπέρασμα του Οιδιπόδειου Συμπλέγματος
- Η Πάλη των Τάξεων και η Ψυχανάλυση
- Οι Ρίζες της Σεξουαλικής Καταπίεσης
Χειρόγραφα Βιοφυσικής

- Η Βιοπάθεια του Καρκίνου (εξαντλημένο)
- Η Κοσμική Υπέρθωση (εξαντλημένο)
- Η Λίμπιντο (εξαντλημένο)
- Ορμή και Ηδονή (εξαντλημένο)
- Ο Παρορμητικός Χαρακτήρας (εξαντλημένο)
- Υπόθεση Αϊνστάιν (εξαντλημένο)
- Ο Φρόιντ κι Εγώ (εξαντλημένο)
- Το Πείραμα ORANUR (εξαντλημένο)
- Άνθρωποι σε Μπελάδες (εξαντλημένο)

Σχετικές συνδέσεις στο internet

- <http://www.orgonomy.org/>
- <http://www.orgone.org/>
- <http://www.wilhelmreichmuseum.org/>
- <http://www.orgonelab.org/>

βρισκόταν εκεί και χωρίς να το γνωρίζει, ένας από τους φοιτητές του Reich – ο Dr. Michael Silvert – μετέφερε ένα φορτίο συσσωρευτών και βιβλίων από το Rangleley στη Νέα Υόρκη, μια άμεση παραβίαση των ασφαλιστικών μέτρων.

Σαν αποτέλεσμα, η FDA κατηγορήσε τον Reich και τον Silvert για εγκληματική περιφρόνηση δικαστηρίου. Ακολούθησε μια πρόχειρη δίκη, και οι δύο άντρες βρέθηκαν ένοχοι στις 7 Μάρτ του 1956. Ο Reich καταδικάστηκε σε δύο χρόνια φυλάκισης στις ομοσπονδιακές φυλακές και ο Silvert σε ένα χρόνο και μία ημέρα. Στο Ίδρυμα Wilhelm Reich – που ιδρύθηκε στο Maine το 1949 από φοιτητές και φίλους για να διασώσουν τα Αρχεία του Reich και να ασφαλίσουν το μέλλον της ανακάλυψής της Κοσμικής Βιοενέργειας – επιβλήθηκε πρόστιμο 10.000\$.

Ενώ ο Reich έκανε έφεση στην ποινή του, η κυβέρνηση φρόντισε για την καταστροφή των συσσωρευτών και των βιβλίων. Στο Maine, αρκετά κουτιά με κείμενα κάρταν και συσσωρευτές και εξαρτήματά τους είτε καταστράφηκαν είτε διαλύθηκαν. Στη Νέα Υόρκη, στις 23 Αυγούστου του 1956, η FDA επέβλεψε το κάψιμο αρκετών τόνων εκδόσεων του Reich σε έναν κλίβανο σκουπιδιών της πόλης, ανάμεσα στις οποίες ήταν και τίτλοι που έπρεπε μόνο να έχουν απαγορευτεί. Ανάμεσα στα αντικείμενα που κάρταν ήταν:

Οδηγούμενος στη φυλακή το Μάρτη του 1957

Χρονολόγιο των επιστημονικών ανακαλύψεων του Wilhelm Reich

Orgone Energy Bulletin (12,189 αντίτυπα)
International Journal of Sex Economy and Orgone Research (6,261 αντίτυπα)
Emotional Plague Versus Orgone Biophysics (2,900 αντίτυπα)
Annals of the Orgone Institute (2,976 αντίτυπα)
The Oranur Experiment (872 αντίτυπα)
Η ανάλυση του χαρακτήρα
Κοσμική Υπέρθωση
Αιθέρας, Θεός και Διάβολος
Άκου Ανθρωπάκο
Άνθρωποι σε μπελάδες
Η Βιοπάθεια του Καρκίνου
Η Λειτουργία του Οργασμού
Η Μαζική Ψυχολογία του Οργασμού
Η Δολοφονία του Χριστού
Η Σεξουαλική Επανάσταση

Η καταστροφή της σχετικής φιλολογίας αποτελεί ένα από τα πιο αποτρόπαια παραδείγματα λογοκρισίας στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών.

Στις 8 Μάρτη του 1957, ο Reich έγραψε την Διαθήκη του. Ανάμεσα στις διατάξεις της ήταν η ίδρυση του The Wilhelm Reich Infant Trust Fund ως το νομικό πρόσωπο με την υποχρέωση να λειτουργήσει το Orgonon σαν Μουσείο Wilhelm Reich προστατεύοντας, διασώζοντας και διαδίδοντας την επιστημονική του κληρονομιά στις μελλοντικές γενιές και διαφυλάσσοντας τα Αρχεία του Reich, τα οποία θα έρθουν στη δημοσιότητα 50 χρόνια από τον θάνατό του, στις 5 Νοέμβρη του 2007.

Όλες οι προσφυγές απορρήφθηκαν και στις 12 Μάρτη του 1957 – δύο εβδομάδες πριν από τα 60ά του γενέθλια – ο Wilhelm Reich φυλακίστηκε προσωρινά στην Ομοσπονδιακή Φυλακή Danbury στο Connecticut. Στις 22 Μάρτη τον πήγαν στην Ομοσπονδιακή Φυλακή στο Lewisburg της Pennsylvania. Εκεί πέθανε, κάτω από αδιευκρίνιστες ακόμα συνθήκες, στις 3 Νοέμβρη του 1957 και κάρκε στο Orgonon.

1923-34, Θεωρία του Οργασμού και τεχνικές της Ανάλυσης του Χαρακτήρα
1928-34, Αναπνευστικό μπλοκάρισμα και μυϊκή θωράκιση
1923-34, Σεξοικονομική αυτορύθμιση των πρωτογενών φυσικών ορμών και η διαφορά τους από τις δευτερογενείς, διεστραμμένες ορμές
1930-34, Ο ρόλος του παραλογισμού και της ανθρώπινης σεξοικονομίας στη γέννηση της δικτατορίας και όλων των πολιτικών δογμάτων
1934, Το ανακλαστικό του οργασμού
1935-36, Η βιοηλεκτρική φύση της σεξουαλικότητας και του άγχους
1936-39, Οργονοενεργειακές κύστες (βιόντα)
1936-39, Γέννηση των καρκινικών κυττάρων από βιοντική αποσύνθεση ζωικών ιστών και η οργάνωση πρωτοζώων από βιοντική αποσύνθεση βρύων και χόρτων
1937, Βάκιλλοι-Τ στους κακοήθεις όγκους
1939, Ανακάλυψη της βιοενέργειας (οργονοενέργειας) στα SAPA βιόντα
1940, Ανακάλυψη της ατμοσφαιρικής οργονοενέργειας
1940, Εφεύρεση του Οργονοσυσσωρευτή
1944, Εφεύρεση του Μετρητή Οργονοενεργειακού Πεδίου
1940-45, Πειραματική οργονοθεραπεία της βιοπάθειας του καρκίνου
1945, Πειραματική έρευνα της πρωταρχικής βιογέννησης (Πείραμα XX)
1945, Μέθοδος του Οργονομικού Λειτουργισμού
1947, Συγκινησιακή Πανούκλα του ανθρώπου ως μια ασθένεια της βιοενεργειακής του ισορροπίας
1949-50, Οργονομετρικές εξισώσεις
1951, Υπόθεση της κοσμικής υπέρθεσης δύο οργονοενεργειακών ρευμάτων ως βάση δημιουργίας των τυφάνων και των γαλαξιών
1947-51, Αποτελέσματα της οργονοενέργειας κατά της πυρηνικής ακτινοβολίας (Πείραμα Oranur)
1951-1952, Ανακάλυψη της DOR (Θανατηφόρας οργονοενέργειας) και καθορισμός των ιδιοτήτων της, συμπεριλαμβανόμενης και μιας χαρακτηριστικής τοξικότητας (αρρώστια DOR)
1951-54, Προσδιορισμών του Melanor, Orite, Brownite, Orene· πρώτες προσπάθειες για μια προ-ατομική χημεία
1952-55, Χρήση “αντίστροφου” οργονομικού δυναμικού για την αφαίρεση της DOR από την ατμόσφαιρα, την διάλυση νεφών και τον έλεγχο του καιρού
1954-55, Θεωρία της δημιουργίας ερήμου στη φύση και στον άνθρωπο (συγκινησιακή πανούκλα) και επίδειξη της αντιστρεψιμότητας (OROP Desert Ea και ο ιατρικός διαλύτης DOR)
1954-55, Θεωρία της αρρώστιας βασισμένη στη συγκέντρωση DOR στους ιστούς
1950-57, Εξισώσεις της βαρύτητας και της αντιβαρύτητας
1951-57, Ανάπτυξη και πρακτική εφαρμογή της Κοινωνικής Ψυχιατρικής